

ms 4234

Pel redreçament
de la nostra cultura:
**ENSENYAMENT MITJA
CATALÀ!**

UB

Vint-i-Quatre
Brillants
del Col·legi Oficial
de Doctors i Llicenciats
en Filosofia i Lletres
i en Ciències
del D. M. de Catalunya
i Balears
Gener-Febrer-Marc
Mil Noucentes Setanta Vuit

Disseny: Enric Satué
Imprimeix: CopiArt, Villarroel, 81 - Barcelona
D. L. B-24949/72

Sumari

ENSENYAMENT MITJÀ CATALÀ – Taula rodona

– Presentació per H. Ferrer, degana del Col·legi de Doctors i Llicenciats	5
– Informació per A. Camps, membre de la Junta del Col·legi de Doctors i Llicenciats	5
– Introducció per M. Montané, responsable de la Comissió de Llengua i Literatura catalanes del Col·legi de Doctors i Llicenciats	6
– Professors d'ensenyament mitjà:	
- El català als centres estatals de batxillerat, per A. Seva	6
- El català als centres privats, per P. Comes	6
- El català als centres de Formació Professional, per P. Roig i S. Negre	7
– Dos representants il·lustres de la cultura catalana: R. Aramon i J. Triadú	7
– Professors de la Universitat: A. M. Badia, A. Comas i J. Molas	8
– Una representant dels professors de català: M. Vilajoliu	10
– Parlamentaris catalans: S. Sunyer i M. Mata	10

VERS UNA POLÍTICA CIENTÍFICA CATALANA, resolució del Congrés de Cultura Catalana .. 11

ÀMBIT D'ESTRUCTURA EDUCATIVA DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA per A. Camps

12

FORMACIÓ PROFESSIONAL - II SIMPÒSIUM, per J. Planes

13

CSIC: LOS TRABAJADORES FRENTE A LA SINDICACION, per la Comissió d'Investigació .. 14

VOCALIA NO DOCENT: Informe sobre els punts IV i VI de l'ordre del dia de la sessió intercol·legial (25 d'octubre de 1977)

14 i 16

ASSESSORIA JURÍDICA

– El psicólogo: arrendamiento de servicios o relacion laboral por J. Agustí	17
---	----

COMISSIONS: Resum de les activitats a l'Escola d'Estiu i nous projectes

– Llengua i Literatura Catalanes	18
– Clàssiques	19
– Llengües modernes (anglès)	19
– Físiques	19
– Químiques	20
– Matemàtiques	21
– Investigació	21
– Privada	22
– Filosofia	22

SECCIONS PROFESSIONALS

– La secció S.P. de Biòlegs torna a bellugar !	22
--	----

DELEGACIONS: Resum de les activitats de l'any 1977 i nous projectes

23

– Manresa	23
– Terrassa	23
– Vic	24

BIBLIOTECA

24

BOE

25

COL·LEGI

26

CARTES AL DIRECTOR

27

Index

1	Introduction
2	Chapter 1: The History of the Book
3	Chapter 2: The Book as a Cultural Object
4	Chapter 3: The Book as a Medium of Communication
5	Chapter 4: The Book as a Source of Knowledge
6	Chapter 5: The Book as a Symbol of Power
7	Chapter 6: The Book as a Means of Preservation
8	Chapter 7: The Book as a Tool of Education
9	Chapter 8: The Book as a Medium of Entertainment
10	Chapter 9: The Book as a Source of Inspiration
11	Chapter 10: The Book as a Medium of Criticism
12	Chapter 11: The Book as a Means of Social Change
13	Chapter 12: The Book as a Symbol of Progress
14	Chapter 13: The Book as a Medium of Reflection
15	Chapter 14: The Book as a Source of Identity
16	Chapter 15: The Book as a Means of Connection
17	Chapter 16: The Book as a Symbol of Hope
18	Chapter 17: The Book as a Medium of Healing
19	Chapter 18: The Book as a Source of Wisdom
20	Chapter 19: The Book as a Means of Transformation
21	Chapter 20: The Book as a Symbol of Love
22	Chapter 21: The Book as a Medium of Justice
23	Chapter 22: The Book as a Source of Strength
24	Chapter 23: The Book as a Means of Unity
25	Chapter 24: The Book as a Symbol of Peace
26	Chapter 25: The Book as a Medium of Freedom
27	Chapter 26: The Book as a Source of Courage
28	Chapter 27: The Book as a Means of Empowerment
29	Chapter 28: The Book as a Symbol of Resilience
30	Chapter 29: The Book as a Medium of Creativity
31	Chapter 30: The Book as a Source of Innovation
32	Chapter 31: The Book as a Means of Collaboration
33	Chapter 32: The Book as a Symbol of Harmony
34	Chapter 33: The Book as a Medium of Balance
35	Chapter 34: The Book as a Source of Clarity
36	Chapter 35: The Book as a Means of Understanding
37	Chapter 36: The Book as a Symbol of Compassion
38	Chapter 37: The Book as a Medium of Empathy
39	Chapter 38: The Book as a Source of Inspiration
40	Chapter 39: The Book as a Means of Connection
41	Chapter 40: The Book as a Symbol of Hope
42	Chapter 41: The Book as a Medium of Healing
43	Chapter 42: The Book as a Source of Wisdom
44	Chapter 43: The Book as a Means of Transformation
45	Chapter 44: The Book as a Symbol of Love
46	Chapter 45: The Book as a Medium of Justice
47	Chapter 46: The Book as a Source of Strength
48	Chapter 47: The Book as a Means of Unity
49	Chapter 48: The Book as a Symbol of Peace
50	Chapter 49: The Book as a Medium of Freedom
51	Chapter 50: The Book as a Source of Courage
52	Chapter 51: The Book as a Means of Empowerment
53	Chapter 52: The Book as a Symbol of Resilience
54	Chapter 53: The Book as a Medium of Creativity
55	Chapter 54: The Book as a Source of Innovation
56	Chapter 55: The Book as a Means of Collaboration
57	Chapter 56: The Book as a Symbol of Harmony
58	Chapter 57: The Book as a Medium of Balance
59	Chapter 58: The Book as a Source of Clarity
60	Chapter 59: The Book as a Means of Understanding
61	Chapter 60: The Book as a Symbol of Compassion
62	Chapter 61: The Book as a Medium of Empathy
63	Chapter 62: The Book as a Source of Inspiration
64	Chapter 63: The Book as a Means of Connection
65	Chapter 64: The Book as a Symbol of Hope
66	Chapter 65: The Book as a Medium of Healing
67	Chapter 66: The Book as a Source of Wisdom
68	Chapter 67: The Book as a Means of Transformation
69	Chapter 68: The Book as a Symbol of Love
70	Chapter 69: The Book as a Medium of Justice
71	Chapter 70: The Book as a Source of Strength
72	Chapter 71: The Book as a Means of Unity
73	Chapter 72: The Book as a Symbol of Peace
74	Chapter 73: The Book as a Medium of Freedom
75	Chapter 74: The Book as a Source of Courage
76	Chapter 75: The Book as a Means of Empowerment
77	Chapter 76: The Book as a Symbol of Resilience
78	Chapter 77: The Book as a Medium of Creativity
79	Chapter 78: The Book as a Source of Innovation
80	Chapter 79: The Book as a Means of Collaboration
81	Chapter 80: The Book as a Symbol of Harmony
82	Chapter 81: The Book as a Medium of Balance
83	Chapter 82: The Book as a Source of Clarity
84	Chapter 83: The Book as a Means of Understanding
85	Chapter 84: The Book as a Symbol of Compassion
86	Chapter 85: The Book as a Medium of Empathy
87	Chapter 86: The Book as a Source of Inspiration
88	Chapter 87: The Book as a Means of Connection
89	Chapter 88: The Book as a Symbol of Hope
90	Chapter 89: The Book as a Medium of Healing
91	Chapter 90: The Book as a Source of Wisdom
92	Chapter 91: The Book as a Means of Transformation
93	Chapter 92: The Book as a Symbol of Love
94	Chapter 93: The Book as a Medium of Justice
95	Chapter 94: The Book as a Source of Strength
96	Chapter 95: The Book as a Means of Unity
97	Chapter 96: The Book as a Symbol of Peace
98	Chapter 97: The Book as a Medium of Freedom
99	Chapter 98: The Book as a Source of Courage
100	Chapter 99: The Book as a Means of Empowerment
101	Chapter 100: The Book as a Symbol of Resilience

Ensenyament mitjà català.

Taula rodona organitzada per la Comissió de Llengua catalana del Col·legi de Doctors i Llicenciats, el 18 d'octubre del 1977.

Presentació.

La comissió de llengua catalana, amb el suport de tota la Junta de Govern del Col·legi de Doctors i Llicenciats, ha organitzat aquesta taula rodona per presentar als parlamentaris que constitueixen la comissió d'ensenyament els problemes que es plantegen en el camp de l'ensenyament mitjà català —batxillerat i formació professional— i les possibles solucions. Per aquest motiu hem invitat dos professors de batxillerat: Antoni Seva, d'Institut i Prudenci Comes, d'ensenyament privat, i dos professors de formació professional: Pere Roig i Segimon Negre.

Ens hem limitat a aquest camp perquè la gran majoria de col·legiats es dediquen a l'ensenyament i precisament en aquest grau, i també perquè es parla molt als mitjans de comunicació de l'escola, sempre pensant només en l'educació general bàsica, i de la Universitat, i molt poc de batxillerat i formació professional.

L'ensenyament mitjà català té plantejats diversos problemes, tant al sector de la programació, com al dels llibres, com al del professorat, com al de l'alumnat.

Pel que fa a la programació el problema prové del fet que no s'adapta a la realitat catalana. No hi ha una assignatura que es digui "llengua i literatura catalanes". La llengua catalana, oficialment, es pot ensenyar en els tres cursos de batxillerat des del curs passat com a segon idioma modern voluntari per part del centre i per part de l'alumne, amb un horari de tres hores setmanals, quan les altres llengües en tenen cinc —Reial Decret 2214/1976 de 10 de setembre i Ordre Ministerial d'11 de setembre (BOE de 22 de setembre de 1976). A la formació professional ni això tan sols. La literatura catalana no hi està prevista; depèn, doncs, del professor de "llengua y literatura española" que n'expliqui o no alguna cosa als alumnes.

D'altra banda el contingut dels programes, especialment de Geografia i d'Història no s'adapta tampoc a la realitat catalana.

Pel que respecta als llibres, ens falten els llibres de text necessaris per a emprendre la catalanització del batxillerat i de la formació professional.

Una altra font de problemes és el professorat. Actualment per ensenyar llengua i literatura catalanes tenim professors titulats i amb la formació adequada, però no tenim l'assignatura; no sembla, doncs, que el problema hagi d'ésser gaire difícil de resoldre. Serà, en canvi, molt més complicat adaptar els professors de les altres assignatures a l'ensenyament en català, els uns perquè han sortit de les nostres universitats, en general, analfabets en català i la majoria no coneixen el lèxic català específic de la seva matèria, i els altres perquè procedeixen d'altres àrees lingüístiques.

En un ensenyament mitjà en català també els alumnes poden constituir un problema, segons l'actitud que adoptin envers el català com a llengua d'ensenyament, actitud que pot variar i de fet varia des d'una plena acceptació i entusiasme, fins al refús en segons quins ambients.

Per parlar-nos de tots aquests problemes hem invitat els professors Ramon Aramon, Antoni M. Badia i Margarit, Jordi Carbonell, Antoni Comas, Joaquim Molas, i Joan Triadú, una representant dels professors de català, Montserrat Vilajoliu i l'editor Frederic Rahola.

Davant de la situació actual, la Junta de Govern, en sessió celebrada el dia 6 de setembre, va acordar organitzar classes de català per a llicenciats i proposar a les diferents comissions que treballin en la programació del batxillerat

català i en vocabularis específics de la seva matèria, aquests vocabularis naturalment sota la supervisió de l'Institut d'Estudis Catalans.

La comissió de llengua catalana ja fa dos anys que treballa en la programació del batxillerat català i és la que ha organitzat les classes de català per a llicenciats i aquesta taula rodona. La responsable d'aquesta comissió, Mireia Montañé, ens en parlarà amb més detall.

Helena Ferrer

Degana del Col·legi de Doctors i Llicenciats

Informació.

Ja des de la presa de possessió de la Junta que va presidir en Ramon Fuster, ha estat constant la preocupació d'aquest Col·legi per la llengua i la cultura catalanes, i molt especialment en tot allò que fa referència a l'ensenyament.

Voldria només recordar algunes fites importants de l'actuació del Col·legi en aquest sentit.

Cal destacar en primer lloc els dos Cicles de Conferències de Cultura Catalana que tan ample ressò van tenir a la nostra ciutat, el primer l'any 1975 i el segon l'any 1976. En l'acte de presentació del primer d'aquest cicles la Junta va fer pública una declaració de principis en la qual exigia del Ministeri l'ensenyament en català i del català a tots els nivells educatius i l'ús d'aquesta llengua en els mitjans d'informació, com a camins imprescindibles per aconseguir la normalització de la llengua catalana en el nostre país. Aquesta exigència al Ministeri d'Educació és basada en el que el propi Ministeri havia previst en la Llei General d'Educació i que ara, després de set anys de la seva publicació encara no s'ha vist acomplert.

En aquell mateix acte de presentació al Col·legi va fer pública la seva adhesió al Congrés de Cultura Catalana que en aquells moments s'havia iniciat.

Després de la negativa de l'Ajuntament de Barcelona d'aprovar un pressupost per a l'ensenyament del català, el Col·legi va ser una de les entitats promotores de les accions que van dur a terme 118 entitats ciutadanes per tal de buscar una solució al problema de la llengua catalana a l'escola.

Ha estat important la tasca que les comissions d'ensenyants de Filologia Catalana i, més tard, la de Llengua Catalana han portat a terme, tant pel que fa a les nombroses declaracions a l'opinió pública en les que han denunciat repetidament la situació de la llengua a l'escola i del professorat de català, com també en l'aspecte dels treballs de seminaris i de cursos de formació de professors durant les Escoles d'Estiu i també al llarg del curs.

Aquestes són algunes de les aportacions del Col·legi. No pensem que no hagin estat profitoses, però, si contemplem l'estat de la situació en el moment actual especialment en l'ensenyament mitjà, ens adonem que no hem aconseguit pas massa del Ministeri d'Educació.

Quan tantes vegades el poble de Catalunya ha manifestat el seu desig de normalització de la seva llengua i de la seva cultura com a dret irrenunciable, veiem com l'Administració no se'n fa ressò, i a més, posa traves fins i tot als més petits passos que volem fer en aquest sentit.

El Col·legi, preocupat per aquesta situació va convocar una taula rodona perquè fossin els que viuen directament aquests problemes que ens en parlessin i que en parlessin a l'opinió pública.

UAB
Anna Camps
Membre de la Junta del Col·legi de Doctors i Llicenciats
i Hemeroteca General
CEDOC

Membre de la Junta del Col·legi de Doctors i Llicenciats

Introducció.

Durant quaranta anys el català a l'ensenyament mitjà s'ha trobat en situació restringida i secundària tot i els esforços duts a terme per institucions privades entroncades amb la nostra tradició de renovació pedagògica. Avui, però, segueix en situació molt precària i del tot insuficient, —l'actitud de les autoritats del ME està plena de contradiccions— malgrat el clam del nostre poble, el qual reiteradament ha demanat i demana un ensenyament català. Ens cal preparar entre tots un pla d'emergència i d'urgència per trobar solucions immediates.

La Comissió de llengua catalana del Col·legi de Llicenciats ha organitzat aquesta taula rodona, dins la campanya per a la normalització de l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes, amb l'objectiu final d'aconseguir un Ensenyament Mitjà català, pensat sobre la realitat catalana i per formar els futurs ciutadans catalans.

Amb tot i això, la tasca de la Comissió de la llengua no s'ha reduït a aquest acte, sinó que ha dut a terme una sèrie d'actes la relació dels quals la donem resumida en una altra secció d'aquest butlletí.

A més a més, el Col·legi ha reivindicat sempre la capacitat, la voluntat i el dret dels llicenciats a participar en l'elaboració dels programes educatius que regeixen la nostra activitat quotidiana, enfront d'una gestió burocràtica i verticalista de l'educació. Per aquest motiu la Comissió ofereix la seva tasca a la Generalitat i proposa la seva col·laboració estreta amb totes les Institucions avui aquí representades, per tal que entre tots fem possible, aquí i ara, un ensenyament mitjà català, adequat a les necessitats culturals del nostre poble.

Mireia Montañé
responsable de la Comissió de Llengua i Literatura
Catalanes del Col·legi de Doctors i Llicenciats

Professors d'ensenyament mitjà.

1. Quins són els problemes actuals de la Llengua i la Literatura catalanes i de l'ensenyament en català i amb continguts catalans al vostre sector?
2. Solucions immediates, molt immediates.
3. Solucions a llarg termini.

EL CATALÀ ALS CENTRES ESTATALS DE BATXILLERAT

I. Situació actual

En l'alumnat dels centres estatals, com en d'altres sectors socials, s'hi detecta un interès creixent per la cultura catalana, que pot concretar-se en l'exigència d'un batxillerat català no solament per la llengua, sinó també pels continguts. El tracte diari i diverses enquestes evidencien aquesta exigència. Per altra banda, les experiències —forçosament assistemàtiques— que fins ara s'han fet mostren que les dificultats per a introduir l'ensenyament del català i en català, per part dels alumnes, són mínimes i fàcilment superables. Tot això s'entén referit tant als alumnes catalanoparlants com als castellanoparlants, d'on resulta que certs excessos de "prudència" són absolutament injustificats.

Les classes de català han estat encomanades o bé a professors subvencionats per l'Omnium (fins al curs passat) o bé a professors d'altres matèries, que en cap moment no han volgut incórrer en intrusismes, sinó prendre una iniciativa inajornable. Així mateix, s'han fet progressos quant a l'ensenyament en català. Però, en això, hi hem trobat les dificultats

previsibles: desconeixements, en divers grau, de la llengua, problemes de terminologia, etc.

No podríem entrar, aquí, en més detalls, perquè l'estat de coses en els centres estatals, si no caòtica, hi és molt diversificada, tant pel que fa a l'ensenyament en si com pel que fa a la presència del català com a mitjà d'interrelació en general.

On les coses sí que estan clares —massa i tot— és en l'aspecte administratiu, és a dir, en la normativa emanada del Ministeri d'Educació i Ciència, sense que, ara com ara, s'apreci cap indici de canvi. En el pla d'estudis vigent, el català és una assignatura de tercer ordre, introduïda subrepticiament com a "segon idioma modern" (estranger, s'entén), voluntària per al centre i per a l'alumne i exclosa de l'expedient d'aquest. Una assignatura que no compta amb professorat específic —professors d'altres assignatures "completen" el seu horari amb català— ni amb cap mena de programació ni d'organització didàctica. No està previst —tot al contrari— l'ensenyament en català ni, encara menys, una programació de continguts que s'aparti el més mínim del pla d'estudis oficial, únic, establert pel Ministeri.

II. Objectius més urgents

Fins aquí, a grans trets, la situació actual. Enumero a continuació els objectius que em semblen més urgents i que, en la meua opinió, s'haurien d'aconseguir en un termini màxim de dos cursos:

- Obligatorietat, per als centres i per als alumnes, de les classes de català, amb efectes acadèmics equiparables als de les altres assignatures.
- Nomenament de professorat específic i constitució de seminaris didàctics.
- Creació i dotació de càtedres de català.
- Programació de cursos de català per a professors, a diversos nivells i, si convé, per especialitats.
- Cooficialitat del català als centres.
- Constitució d'una comissió que elabori programes i marqui directrius pedagògiques.
- Establiment de punts de contacte reals entre els centres de batxillerat i la Universitat.
- Extensió de l'autonomia de les universitats als centres de batxillerat que en depenen.
- Prossecució del projecte de batxillerat que elabora el Col·legi de Doctors i Llicenciats.
- Coordinació amb els projectes que, en matèria educativa i a nivell de batxillerat, es facin a la resta dels Països Catalans.

Hem d'arribar, en etapes ràpides, a un status digne, que respongui a les exigències de la societat catalana, que satisfaci el dret de l'alumne al coneixement científic del propi idioma, que faciliti la integració dels castellanoparlants i que, en suma, trenqui el divorci actual entre els estudis i la realitat que ens envolta.

La via de la "bona voluntat" ja s'ha esgotat. També sembla que ha arribat l'hora que el Ministeri, el Govern, deixi de fer-se el desentès. No volem ja cap "tolerància" graciosa. Ni menys encara, podem seguir a mercè de les intemperàncies d'una burocràcia que, com s'esdevé ara mateix, denega el nomenament d'uns quants professors amb el pretext de presupostos sagrats. És a dir: els problemes de l'ensenyament català van ja més enllà del terreny acadèmic per plantejar-se en l'estrictament polític. Als parlamentaris i a la Generalitat pertoca d'assumir totes aquestes reivindicacions, i urgentment.

Antoni Seva
Professor d'institut

EL CATALÀ ALS CENTRES PRIVATS

La problemàtica del català a l'ensenyament privat és tan vària com ho pot ésser la mateixa realitat d'escola privada. Per tal de veure-hi clar, i simplificant, podríem fer

tres divisions: acadèmies, col·legis religiosos, escoles de pedagogia activa. De les acadèmies, atesa llur pròpia naturalesa no se'n pot esperar un funcionament positiu i espontani de cara al fet català. Els col·legis religiosos, acostumen a oferir un capteniment d'acord amb l'origen de llur orde. Les ordes d'origen català, arrelades a la realitat del país, han fet i fan allò que poden. No podríem dir pas el mateix d'aquelles que ens han vingut d'altres indrets de l'Estat espanyol. El seu professorat ha estat més aviat refractari i negatiu, ha dut a terme una tasca imperialista, des del punt de vista lingüístic.

I l'escola de pedagogia activa sol presentar diferents capteniments, que oscil·len des de l'escola plantejada com a escola catalana, l'escola més o menys experimental amb dues branques paral·leles, catalana i castellana, i la possibilista, la qual, adaptada a les demandes d'alguns pares, introdueix classes de català, i permissiva envers les iniciatives d'alguns professors, deixa que l'ensenyament es realitzi en la nostra llengua.

Aquest és el desgavell que ofereix l'ensenyament mitjà privat a casa nostra. Què podem fer per a posar-hi remei? Esperar les noves lleis? Disposar d'una universitat i una normal plenament catalanes? Tenir a les mans uns mitjans de comunicació —ràdio, premsa, tv— plenament catalanitzats? En el supòsit de què tot això fos possible ja des d'ara, quan trigariem per arribar a una plena normalització? Deu anys?

Doncs bé, no podem esperar tant de temps. Som en una situació d'emergència, i en una situació d'emergència hom no pot menysprear res. Cal aprofitar-ho tot. Què podem fer? L'escola és un producte de tres factors: professors, alumnes, pares. Tot projecte educatiu cal que els tingui en compte. En el nostre cas, fem-ho així, i tots plegats: pares, alumnes i professors demanem, exigim, fem les classes en català i amb continguts catalans. I que quan hagin de legislar sobre la matèria, que no els calgui fer res més que sancionar una realitat plenament redreçada.

L'escola, però, no és un món clos, deslligat de la vida real. No fa res més que reflectir la societat en la qual viu i al servei de la qual està. Que tothom, com a ciutadà, lluiti d'acord amb les seves possibilitats per la catalanització del carrer, de l'empresa i del taller, i aleshores podrem catalanitzar l'escola. Som-hi tots!

Prudenci Comes
professor d'ensenyament privat

EL CATALÀ ALS CENTRES DE FORMACIÓ PROFESSIONAL

La situació actual de la Formació Professional és la de marginació. Fins ara, la Formació Professional a la nostra província estava en dues mans: Església i Sindicats. Hi havia uns grans escoles de 2.000 o 3.000 alumnes cada una que no tenien ni idea del català. Potser dins de les escoles de l'Església, una mica més: per exemple al Clot, però no amb normalitat.

Fa dos anys, però, el Ministeri d'Educació i Ciència s'adonà que a Barcelona no tenia escoles de Formació Professional i se'n posà a fer a dojo. El professorat que hi entra no passa per oposicions i està connectat als corrents pedagògics de la postguerra: es poden fer coses, es pot treballar. De català, de moment, res, però porten una línia pedagògica acceptable. Fins i tot dintre de les escoles grans que hem anomenat abans, hi ha professors que fan el que poden.

L'alumnat de la Formació Professional és en gran part procedent de la immigració. Concretament a la nostra escola de Cornellà arriba fins al 95%. Aquest alumnat, en relació al total d'alumnes d'ensenyament mitjà, representarà, dins de 2 o 3 anys, el 70%. Aquí hi inclou els alumnes de formació professional de primer grau (14-15 anys) i els qui entraran a la formació professional de segon grau via BUP. Encara que no ho diguin, està previst que molts alumnes de batxillerat passaran després a formació professional. Val la pena, doncs, que tot això que fem en aquest camp ens ho pensem bé.

Un fet específic nostre és la incidència del llen-

guatge tècnic. No hi ha res fet, ara; sortosament hi ha algunes experiències de la pre-guerra.

Sintetitzant, el gran problema nostre és com mentalitzar molts responsables de la F.P. i també a molts directors, molts dels quals no se n'havien fet massa problema.

Respecte a la segona pregunta. Les solucions per dalt són difícils, malgrat que algunes personalitats del Ministeri es llegeixen les conclusions de l'Escola d'Estiu i els agrada. Sembla que de moment hem de començar per les solucions des de baix. Al Baix Llobregat, potenciades per Cornellà, som sis escoles que fem accions en relació amb el català: inserir el català dins l'horari i a tots els cursos.

Una altra cosa que hem fet és crear l'Agrupació d'Ensenyants de Formació Professional, la qual organitzarà a final de mes un simposium amb 7 ponències, una de les quals és l'ensenyament del català a la F.P.

Una altra acció concreta: Dins de l'ICE de la Politècnica s'estan imposant uns grups que, sota el títol general de *llengües* dintre de la F.P., hi posem quatre llengües: català, castellà, anglès i francès.

Allò que continuarem fent és, aprofitant l'actual desorientació de la Inspecció, reorganitzar programes, connectant-los amb la "realitat ambiental".

Val a dir que en aquestes fetes, l'opinió majoritària és favorable a fer classes de català i en català. Alguns professors s'han llençat a intercalar el català dintre classes tècniques.

A llarg termini, reorganització total dels continguts, però des d'una perspectiva autonòmica, en la línia del tronc comú, i usant el català com a primera o segona llengua, segons les zones. Possibilitar l'extensió de les experiències existents. Això serà molt factible si els pròxims ajuntaments democràtics ho assumeixen. Selecció del professorat adequadament.

Pere Roig
professor i director de l'Escola Professional de Cornellà

Els alumnes de Formació Professional, en la seva majoria, viuen en una espècie de *ghetto* —molts d'ells són fills de famílies immigrades— i desconeixen la realitat de Catalunya. En enquestes, alguns han contestat que ells pensen que parlen català un 10-15% d'habitants de Catalunya.

No es pot ni plantejar, doncs, d'ensenyar literatura catalana. Cal, primer, donar un coneixement de la llengua: comprensió, expressió, comunicació.

Els problemes que trobem actualment a Formació Professional són:

- la inexistència de cap llei que permeti la inclusió del català dins els programes,
- que no s'ha comprès o no s'ha volgut comprendre la importància de l'aprenentatge del català com a factor d'integració social.

Per tant, cal fer dues coses:

- aconseguir la normalització del català a l'ensenyament,
- i més important encara, la promoció cultural a nivell de barris i d'institucions; que el català passi a ocupar els mitjans de comunicació; allò que en diem cultura informal, que produeix en els nois i les noies més impacte que la mateixa escola.

Segimon Negre
professor de català a Formació Professional

Dos representants il·lustres de la cultura catalana.

1. Què penseu de l'actual situació de la Llengua i la Literatura catalanes a l'ensenyament mitjà?

2. Què creieu que caldria fer per a la total normalització de la Llengua, la Literatura i la cultura amb continguts catalans a l'ensenyament mitjà?

1. Mentre l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes no sigui oficial i obligatori per a tots els estudiants de batxillerat, prescindint de llur origen, en totes les terres catalanes, la seva situació em semblarà com m'ha semblat fins ara, simplement deplorable. No podem deixar de recordar, de tota manera, i naturalment agrair de bon cor, els esforços que privadament han estat fets els darrers anys per tal de millorar aquesta situació, amb la tímida introducció de cursos de català no solament en l'ensenyament mitjà, sinó també en l'educació general bàsica, però cal intentar de trobar una solució que permeti que el dit ensenyament de la nostra llengua i la nostra literatura arribi a tothom i sigui realment eficaç.

2. Per a la total normalització de l'ensenyament de les disciplines de contingut català en el batxillerat actual, hom podria prendre exemple de la tasca duta a terme, durant els pocs anys de la seva existència, per l'Institut-Escola de la Generalitat, experiència en la qual em fou donat venturosament de poder participar. Tant si partim del català com a llengua oficial, amb el respecte que hom consideri degut a les altres llengües peninsulars —solució que jo preferiria i que espero que els nostres parlamentaris maldaran per aconseguir— com si hem d'acceptar un bilingüisme oficial, entès naturalment en el sentit d'estar obligat tothom a comprendre les dues llengües però tenint opció cadascú a usar aquella que prefereixi, l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes —impartit exclusivament per llicenciats en Filosofia i Lletres, principalment en Filologia Romànica, i d'una manera preferent pels especialitzats en Filologia Catalana, escollits curosament i amb una formació adequada— hauria de comprendre la totalitat dels cursos de batxillerat, amb un mínim de tres hores setmanals, i realitzat d'una manera cíclica (i deixeu-me recordar, respecte a això, que els meus alumnes dels cursos superiors de l'Institut-Escola, amb aquesta preparació, llegien i comentaven sense dificultat la Crònica de Jaume I i obres de Ramon Llull, per exemple). Quant a les altres disciplines, caldria donar preferència, sobretot al principi, als fets catalans i passar després a una àmbits cada vegada més amples (així, en història, a l'Institut-Escola hom començava per Barcelona i continuava pel Principat i per les altres terres catalanes i la Corona de Catalunya-Aragó, i més endavant per la Península Ibèrica, i per Europa, etc.). No podríem aprofitar, doncs, aquestes experiències?

Ramon Aramon i Serra
secretari de l'Institut d'Estudis Catalans

La situació actual, des dels darrers vint anys, és pitjor que en èpoques anteriors, que 7, 8, 10 anys endarrera. A causa de la tolerància en certs moments, s'anava als llocs i es va aconseguir d'entrar a Instituts, primer fora d'horari, després dins de l'horari. La Inspecció no s'hi va oposar. Es va anar sensibilitzant l'opinió en algun Institut i en alguna escola professional i escoles privades.

En entrar en vigor el BUP, la situació va començar a deteriorar-se. Hi va haver l'esperança que amb la Llei d'educació es podria avançar, però la situació actual de segona llengua voluntària ha fet que es volgués rediscutir la problemàtica del català en funció d'aquesta llei lamentable, i en alguns llocs ara hi ha més problemes que abans.

Els esforços particulars en alguna escola concreta no treuen gravetat a la situació. Els alumnes de batxillerat i de formació professional aniran a la Universitat i als seus llocs de treball desconeixent la llengua i la literatura catalanes. Tindran unes poques nocions desordenades, de memòria, però no estaran preparats per a entrar en aquella Universitat de règim autònom que creiem que hi haurà.

Què s'ha de fer? Hi ha d'haver un organisme dependent de la Generalitat, que s'ocupi d'unificar els esforços individuals i, aprofitant tota iniciativa particular, preparar un Pla del que haurà de ser el batxillerat i la formació professional a

les terres catalanes.

No podem partir d'unes situacions òptimes. Caldrà partir de la gent que tenim i ens toparem amb diversos problemes.

El problema no és de l'alumnat ni, en general, dels pares. Ells accepten els continguts catalans.

El problema és amb altres classes socials que no vénen a treballar sinó a "ocupar" el país. No són normalment els barris, sinó les escoles de classe, de casta, on els professors troben dificultats per ensenyar català i en català (moltes vegades entre catalans).

El Consell de Pedagogia de la Generalitat s'haurà d'imposar diverses tasques: trobar professorat, resoldre la dificultat dels vocabularis tècnics, fer la programació de textos, preocupar-se del reciclatge dels ensenyants. Fer, en definitiva, que l'ensenyament respongui a la pedagogia i a un país que vol l'autonomia.

Joan Triadú
professor i crític de les lletres catalanes
i membre de la Delegació d'Ensenyament Català
d'Omnium Cultural

Professors de les Universitats.

1. Quin és el nivell de catalanització a la vostra universitat, al marge del Departament de Català? Com veieu l'ensenyament en català i amb continguts catalans als altres departaments de la vostra universitat?
2. Què penseu sobre la situació actual del català a l'ensenyament mitjà? Quines solucions immediates hi proposaríeu?
3. Com penseu que es pot resoldre la disparitat de títols actuals que donen accés al professorat de català? Com creieu que cal acabar amb aquesta etapa de transició?

Sobre el nivell de catalanització a la Universitat n'hi ha estadístiques: hi ha de tot. La meua impressió és que predomina l'ensenyament en castellà i amb continguts castellans. Es treballa per inèrcia, per rutina, és més còmode fer-ho com abans, tant per part de professors com d'estudiants. Un cas: El professor de Dret Romà, Angel Latorre, va voler organitzar cursos catalans. Una enquesta va ser feta i una quarta part només va demanar de tenir el curs en català. Val a dir que no s'havien fet consultes prèvies i els grups estaven molt barrejats.

L'ambient, però, està fent molts progressos. Hi ha departaments, com el de Botànica, on s'hi ensenya en un quasi 100%. I en altres, com els d'Història i Biologia, quasi que arriben a aquesta proporció.

Responent a la segona pregunta. El perill és que el català sigui una assignatura complementària, voluntària, tant per al centre com per a l'estudiant. Novament la inèrcia i la rutina.

Com a mesures immediates podem citar: Fer una sèrie de lèxics especialitzats (potser en ciclostil), aprofitant l'esforç del Congrés de Cultura Catalana, que permetin d'explicar la matèria.

S'ha de lluitar per obtenir unes institucions dintre els Instituts equivalents a les que fins ara ha tingut la llengua castellana (diguem-ne càtedres o diguem-ne el que vulguem).

Cal que, de cara a la puresa i a l'eficàcia de l'ensenyament, combatem l'intrusisme. Mirar de tenir unes garanties de dignitat i de solvència mínimes perquè l'ensenyament sigui eficaç. Tinc un fill a qui ha tocat d'ensenyar català per causa només dels horaris. Això s'ha d'evitar.

Tercera pregunta. S'ha de resoldre des de la Conselleria de Cultura o des d'un Consell de Pedagogia, d'acord amb les institucions que fins ara han concedit uns títols. Com que a les proves hi ha uns mínims exigibles, em sembla que s'hauria de fer una jerarquia partint dels mínims exigits a cada prova.

Fins ara ens hem salvat gràcies a les iniciatives que han anat sorgint de tot arreu, però ara hem d'evitar que això acabi en un caos.

Antoni M. Badia Margarit
catedràtic de la Universitat de Barcelona,
i cap del Departament de Llengua Catalana

Sobre la primera pregunta estic d'acord amb allò que acaba de dir en Badia que les perspectives són afalagadores. Es una taca d'oli que es va estenent. No hi afegiré res més, doncs.

Segona pregunta. Des de fa uns quants anys es vénen adreçant unes instàncies al Ministeri, de forma completament legal, tant per part meua com per part del company Molas, i en cap dels casos no ens han contestat en absolut.

Amb ocasió d'haver parlat personalment amb Martín Retortillo, que va ser subdirector, director general, subsecretari del Ministeri, li vaig adreçar una carta perquè fou l'autor de l'article 8è. dels Estatuts provisionals de la Universitat de Barcelona, que diu que la universitat havia de concedir una preferència al que fos la llengua, la cultura, etc., reclamant càtedres d'Institut. Jo suposo que en algun lloc del Ministeri hi deu haver un munt d'instàncies d'en Molas i meves en aquest sentit.

El problema és greu. Perquè hi ha una manera d'ensenyar a EGB diferent del batxillerat, i van sortint llicenciats que no poden exercir perquè no tenen el lloc adequat. Això ho va plantejar fa uns anys en Castellanos en un article molt lúcid al "Tele/Express", que va caure en el buit.

Crear en els Instituts, en les escoles de Formació Professional i en els col·legis unes càtedres de Català. Hi ha una cosa que jo no sabia fins fa poc, i que és molt important: la Generalitat va convocar l'any 1938 unes oposicions a càtedres de català d'Institut i en varen sortir 7 o 8 persones (una de les quals fou el Sr. Jaume Aymà, l'antic editor), que no van arribar a prendre possessió degut als esdeveniments de caràcter polític. Tinc la xerocòpia a la disposició per a tenir un antecedent. En aquell temps, el Ministeri subvencionava els Instituts, i la Generalitat les càtedres de Català.

Tercera pregunta. Hi ha problemes. Fa temps es va organitzar un títol (potser en Traidú podria parlar-ne amb més coneixement de causa), però aquest títol per a EGB ha donat lloc a una sèrie de confusions. La meua idea és que s'hauria d'eliminar completament. Com que el llicenciat de Català no tenia lloc o els Instituts no reconeixien el llicenciat en Català per impartir altres assignatures, tot i que, si ens poséssim en un terreny molt legalista, qualsevol llicenciat en Romàniques podria donar català, ... això és un embolic immens. Jo crec que a l'actualitat hi deu haver uns 1600 títols donats. Jo crec que la cosa s'hauria de parar i que la solució seria que únicament els mestres que han passat per l'Escola de Professorat poguessin donar classe a EGB; i els llicenciats en Filologia Catalana poguessin donar classes de català al batxillerat, i prou. Aquest és un punt de vista que em sembla que és enraonat i objectiu.

Antoni Comas
catedràtic de la Universitat de Barcelona
i cap del Departament de Literatura Catalana

Primera pregunta. La situació de la llengua catalana a la meua universitat és una mica peculiar. En principi, el Rectorat deixa via lliure a l'ús del català o del castellà, dret que la massa de professorat i d'alumnat ja s'havia atribuït amb anterioritat. Cadascú utilitza la seva llengua, en principi i en teoria, a les Juntes de Govern i de Facultat s'està fent així des del 1969.

L'Administració pot utilitzar les dues llengües, però no tothom ho fa, sigui per rutina, o per por de fer-ho malament i per desconeixement de les fórmules de tractament. Rutina.

A la docència, cadascú utilitza la seva llengua, però amb els problemes de l'origen dels professors i dels estudiants. Fa 2 anys es van arbitrar 3 cursos d'Història d'Espanya en català i un en castellà. Hi va haver problemes per part de l'alumnat, perquè hi ha alumnes que no són immigració sinó que vénen de Logronyo a estudiar a Barcelona. Resoldre'l és difícil.

Hi ha un altre problema. L'estudiant ha fet un batxillerat i a la Universitat es troba amb dificultats d'expressió i fins i tot de prendre apunts.

Es també un problema l'adaptació de la terminologia. Hi ha hagut un buit científic. Falten manuals i falta un hàbit en el professorat d'explicar certs termes tècnics.

Les experiències organitzades de cursos de català per al professorat no sempre són reeixides. Exit a Ciències; desastre a Lletres. Molts apuntats al començament que després desapareixien.

Aquest any ens ho hem replantejat amb el Rector. A l'Administració se'ls van posar les classes en hores de feina, amb èxit, però van acabar no anant-hi, perquè ningú no els exigia que fessin les coses en català i això no els puntuava per a cobrar més.

Segona pregunta. La solució ha de passar per tres fases: 1ª fase: la que som avui. 2ª fase: la que començarem diumenge que ve. 3ª fase: no sabem quan començarà ni quan acabarà.

Avui ens hem d'atenir al que hi ha. L'única solució és pressionar perquè dins el pla d'estudis oficial figurin primer l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes i, segon, de la Història i de la Geografia. Referent a la Història, començar pel poble d'on un és i anar eixamplant l'estudi de la comarca, etc.

En Comas i jo vam pressionar molt mentre s'estava confeccionant el pla d'estudis perquè hi fossin incloses com a obligatòries per als Centres i optatives per part dels alumnes. Van dir que catedràtics d'altres assignatures van pensar que això entraria en competència amb ells, van fer molta pressió, i això va parar la nostra proposta.

Jo crec que el Col·legi de Llicenciats hauria de pressionar perquè això estigui dins del pla d'estudis. Un cop aconseguit això, vindran les places a proveir, segons l'Estatut o segons el que hi hagi. De moment, l'única alternativa són les oposicions. Quan s'hagi aconseguit un altre sistema, el sistema que sigui.

Perquè crec que l'únic objectiu és normalitzar la situació, i per a fer-ho cal que el professor de català sigui exactament igual que els altres. Si no, estarem sempre igual: a mercè del canvi de ministre, que és molt sovint en l'actual procés accelerat.

Tercera pregunta. En aquest moment, tres tipus de títol en joc són acceptats pel Ministeri per ensenyar Català:

- 1) Llicenciats en Filosofia i Lletres.
- 2) Professors d'EGB.
- 3) Certificats que donen les dues Universitats.

S'ha d'anar a la uniformització d'aquests títols. A ser igual que els professors d'altres matèries. Ser anormals porta molts perjudicis.

Suggestiria un pla per, en un termini de 5 a 10 anys, uniformitzar els tres títols en dos, que són els que funcionen en totes les altres matèries que s'ensenyen.

Això es remet a partir de no sé quan, perquè sembla que les atribucions de la Generalitat a partir del diumenge seran bastant pobres. Si m'equivoco, digueu-m'ho.

Suggesteixo que el Col·legi, en col·laboració amb les Universitats, organitzi uns cursos de reciclatge per a professors que no es trobin segurs en els seus coneixements de llengua i literatura catalanes, perquè en el termini d'un o dos anys, puguin desempallegar-se amb un mínim de solvència.

Per als qui no tenen títol de llicenciat o d'EGB, arbitrar un sistema de beques o del que sigui, perquè es traiguessin el títol de llicenciat o el d'EGB, de manera que en 5

anys (o 10) la qüestió estigués regularitzada.

Això deixaria un remanent de persones que es quedarien sense títols de llicenciat o d'EGB i no podrien accedir al terreny de l'ensenyament oficial, però a mi em fa la impressió que, si la Generalitat es planteja seriosament el problema de l'ensenyament del Català, hauria d'organitzar unes campanyes d'"alfabetització" catalana, no solament entre els immigrants, sinó fins i tot entre els indígenes, en les quals podrien intervenir aquests professors, molt preparats, i amb un tipus d'interès cultural, social i polític equivalent.

Així, ningú no quedaria lesionat en els seus interessos, fariem una expansió de la llengua i la literatura catalanes (em nego a parlar de llengua només, perquè la llengua és un instrument d'una altra cosa i a mi m'interessa més l'altra cosa que l'instrument), i supliríem el buit dels 40 anys i dels segles anteriors, i així arribaríem a la normalització dels títols.

Joaquim Molas

catedràtic a la Universitat Autònoma de Barcelona
i cap del Departament de Llengua i Literatura catalanes

Una representant dels professors de català.

1. Quins són els problemes en què es troba un llicenciat en Filologia Catalana en aquests moments?

Només explicaré la situació laboral dels professors de català. Aquesta situació l'hem classificat de crítica. Perquè Omnium Cultural, que finançava fins ara les classes de català, presenta molts problemes econòmics, derivat de ser una institució privada. El Ministeri, en no voler contractar *nou* professorat de català, en un moment en què políticament s'està implantant una Generalitat provisional, en què sembla que la situació política està canviant, i que el Govern reconeix la personalitat històrica de Catalunya, posa els professors de Català en una situació potser la més crítica dels darrers anys, com ha explicat el Sr. Triadú.

Fins ara, els professors d'Institut depenien d'Omnium Cultural en la immensa majoria. A la província de Barcelona arribàvem a una quarta part dels Instituts. Estàvem en una situació marginal en relació als altres professors. Donàvem dues hores de classe setmanals, de vegades fora d'horari i cobrant un sou bastant per sota del que cobraven els altres professors d'Institut no numeraris.

En el present curs, en haver-se arbitrat aquesta Segona Llengua Moderna, vàrem pensar que podríem formar part de les plantilles dels Instituts d'una manera normalitzada. Que, si bé era una desgràcia que ens donessin tres hores setmanals i encara optatives, de totes maneres era un primer pas.

Els directors d'Institut, en general, en acabar el curs passat, estaven molt ben disposats a la catalanització dels Instituts, començant per aquest primer pas. Però, al començar les primeres reunions d'aquest curs, va venir un buròcrata del Ministeri, que va advertir que no hi havia pressupost per a les classes de català. Immediatament, els directors d'Institut es van fer enrera de la seva proposta, i el nombre d'Instituts que fan català ha estat bastant reduït.

De totes maneres, als Instituts hi ha unes places de català de nova creació. Ara veurem com es distribueixen aquestes places.

Per una banda, hi ha un descontrol molt fort, com ha esmentat el Sr. Badia Margarit, en el sentit que hi ha tota la sèrie de professors no numeraris, que havien de ser desplaçats pels numeraris que han vingut nous, i, dels quals, alguns estan preparats per a donar català, però d'altres no tenen la preparació adequada. I són aquests els que estan assumint les classes de català. Jo no m'oposo als drets que tenen tots els professors a conservar el seu lloc de treball, sinó que el que reivindico és la qualitat de la catalanització de l'ensenyament. Per altra banda, hi ha els professors que depen-

en d'Omnium Cultural i que treballaven a Instituts, i els llicenciats de català en atur.

S'han fet diverses gestions per a reivindicar que per omplir aquests llocs tinguessin prioritat els llicenciats en Filologia Catalana. Que el Ministeri reconegués el lloc de treball i l'antiguitat dels professors que depenien d'Omnium Cultural.

La postura del Ministeri ha estat tancar-se en banda i no voler reconèixer ni la tasca ni l'antiguitat, que en alguns arribava a sis anys. Raó: No hi ha pressupost. D'aquí no hi ha manera de treure'ls.

Hi ha hagut entrevistes amb el governador civil, amb Inspecció i amb altres personalitats del moment polític. Totes diuen: "Ara rai: ja ve la Generalitat". Nosaltres els hem dit que quan vindrà la Generalitat nosaltres ja estarem treballant. Que si ells no tenen pressupost, ja veurem quin pressupost tindrà la Generalitat. I que, de fet, si la Generalitat ha d'assumir l'ensenyament a Catalunya, ha d'ésser globalment, no només les classes del Català.

Ja que el M.E.C. ha creat una normativa segons la qual es permet de donar unes classes de Català com a segon Idioma Modern, reivindicuem que assumeixi això amb tota la seva responsabilitat; que aquest fet sigui controlat; que els professors antics puguin ser contractats com a tals.

La possibilitat, ateses les darreres gestions, és que els professors de Català posem una paradeta d'artesanía a les Rambles, perquè sembla que la cosa no té sortida.

La situació està fortament embullada.

Montserrat Vilajoliu
professora de català

Parlamentaris Catalans.

1. Quines podrien ésser les vostres gestions de cara a aconseguir solucions immediates per a la Llengua, la Literatura i la cultura catalanes a l'ensenyament mitjà?

2. Dins la comissió educativa de la qual formeu part, quins són els projectes que teniu per a l'organització de l'ensenyament mitjà català?

1. Exigir del ME la creació de càtedres de Llengua, Literatura i Cultura catalanes a l'ensenyament mitjà.

Exigir normalització per al català, és a dir, garanties i normalització per a la dotació de les càtedres i agregadures a càrrec del pressupost del ME; normalització en l'horari, és a dir, un horari normal per a aquestes matèries; i normalització en les avaluacions i en els salaris.

Exigir professorat amb garanties, eficàcia científica i didàctica, donant preferència als llicenciats en Filologia Catalana. En resum, llocs de treball per als llicenciats d'aquesta especialitat d'una manera preferencial fins que tots els qui no tinguin feina estiguin col·locats.

El problema va lligat a més a més amb l'Ensenyament Professional on cal que sigui plantejat urgentment l'ensenyament de la nostra llengua i de la nostra cultura.

2. Tot esperant les ordenacions i els decrets de la Generalitat Provisional, fer pressió perquè s'aprovi el cèlebre *Decret* sobre l'ensenyament del català, ajornat des de qui sap quan. Es tracta que s'aprovi i es posi en marxa urgentment.

I promoure una campanya de sensibilització a nivell del carrer i, sobretot, d'associacions de barris, arreu del país.

Salvador Sunyer
senador per Girona
i professor de Llengua Catalana

1. Què ens proposem. El primer objectiu és acabar amb

l'opressió lingüística i arribar a tenir, per tant, la normalitat de la llengua a Catalunya en un procés de reparació del mal causat durant l'opressió.

Això significa que tots tinguem dret a la utilització de la nostra llengua a tots els nivells de l'ensenyament, i vol dir també que la llengua no ha de ser quelcom que separi. La llengua nacional, a Catalunya, ha de ser la llengua catalana.

2. Obstacles amb què topem. L'obstacle principal, del que se'n deriven els altres, és l'herència de 40 anys d'imposició lingüística a l'escola, com a tot arreu.

La immigració, a tots nivells, no ha tingut cap mena d'atenció política. Per bé que una petita part de la burgesia catalana s'adonava de la manca d'instruments polítics adequats al problema, una gran part d'aquesta burgesia, juntament amb el govern central, ha fomentat una immigració anàrquica.

Des del punt de vista de la llengua, la mentalitat general, arreu de l'Estat espanyol ha estat, i és encara, assimillista. Costa, a tots nivells, d'entendre que hi hagi una altra llengua que no sigui "el español". I, per tant, es produeix un rebuig originat i abonat per les línies de la política central.

La immigració dels educadors no preparats ni formats per ensenyar a Catalunya ha portat i porta sovint, a enfrontaments seriosos.

L'adopció, per part del govern, d'una actitud reparadora de la situació que ha estat creada, no es produeix en absolut, com ho demostra la manca de recursos econòmics concedits i l'absència d'una política adequada.

Per contaminació es produeixen, d'una banda, mentalitats "catalanes" que pensen que és millor tenir dues llengües que no pas una. Quan en la situació actual, no en tenim cap. D'altra banda, hi ha mentalitats que, per salvar el català, no dubten a establir divisions segons la llengua.

3. Quina força tenim. Som un poble convençut que som poble, i això ens dona una força considerable a l'hora de pressionar per a assolir l'exercici dels nostres drets.

Tenim algunes possibilitats des del punt de vista polític que, per minces que siguin, ens cal utilitzar a fons.

Tenim el treball que han dut a terme mestres i institucions educatives durant els darrers anys, que arrenca de la tradició pedagògica renovadora de Catalunya. Tot aquest treball ens permet tenir solucions per a molts dels problemes de l'educació. No oblidem, però, que necessitem uns recursos que Catalunya ja té i que només cal que els hi tornin.

4. Què ens podem proposar. De moment, podem intentar d'aconseguir el reconeixement del *status* de les diferents llengües de l'Estat espanyol, en el nostre cas, el català.

Cal que deixin a les nostres mans l'arranjament dels nostres problemes, perquè només nosaltres coneixem les nostres escoles i els nostres mestres. Només nosaltres sabem que per fer d'ensenyant a Catalunya cal conèixer a fons la situació lingüística del nostre país.

Pensem que cap mestre ni cap ensenyant que ha vingut a Catalunya enganyat i com a peça d'una política de subjugació d'una llengua i d'una cultura, no ha de marxar de Catalunya si no ho vol, sinó que se l'ha de posar al lloc adequat i donar-li els recursos i les eines que necessita per a exercir la seva professió entre nosaltres.

Tot això no es pot solucionar amb dues xarxes: M.E.C. i Generalitat, sinó que la Generalitat ha de tenir tota la responsabilitat i el poder del sistema educatiu a Catalunya.

Marta Mata i Garriga

diputat, representant de la institució pedagògica "Rosa Sensat"
i secretària tècnica de l'ICE de la Universitat Autònoma.

Vers una política científica catalana.

El passat dia 16 d'octubre va cloure les seves activitats l'àmbit de Recerca del Congrés de Cultura Catalana. Dins els treballs realitzats, la Comissió d'Investigació del Col·legi de Doctors i Llicenciats va tenir una participació activa, aportant les experiències i reivindicacions canalitzades a través d'ella. Creiem, doncs, d'interès per a tots els col·legiats oferir la publicació de les resolucions aprovades; resolucions que, en opinió nostra, ofereixen un camí vàlid per tal d'arribar a articular una política científica catalana sobre una base sòlida.

Aquest resum de les resolucions, d'altra banda, és la contribució de l'àmbit de Recerca al "Manifest de la Cultura Catalana".

La política científica portada a terme a l'Estat espanyol durant els quaranta anys de dictadura franquista ha desfet les realitzacions i promeses que els anys de treball anteriors havien permès de formar a Catalunya.

En l'aspecte organitzatiu, la política científica del franquisme a Catalunya s'ha caracteritzat, en general, per una desconexió entre la recerca realitzada i les necessitats reals del poble de Catalunya; per una manca de planificació, amb el fracàs dels plans de formació de personal i amb la consolidació d'una infraestructura inoperant, i les seves conseqüències de manca de rendibilitat tant a curt com a llarg termini; per la poca claredat de criteris en la determinació d'objectius; per la manca de control democràtic sobre els projectes i sobre les inversions realitzades i, per tant, pel malbaratament (o el profit privat i, en alguns casos, fins i tot personal) dels recursos públics invertits.

En l'aspecte de la inversió pública, i com a exemple, podem citar que l'any 1974 (durant el III Pla de Desenvolupament) el finançament de la investigació i del desenvolupament tecnològic fou entorn dels 14.000 milions de pessetes, o sigui, un 0,34 del P.N.B. Aquestes dades ens informen

que l'estat espanyol dedica a la recerca unes quantitats inferiors que les d'alguns països amb nivell de desenvolupament econòmic inferior, i, òbviament, més inferiors encara que les inversions dels països occidentals (entre el 2% i el 4% del propi P.N.B.). Ultra aquest pressupost ja tan baix, la inversió pública de l'Estat en el Principat representa aproximadament el 3% de la quantitat total. En relació a això cal subratllar que la població de Catalunya representa el 16% de la de l'Estat i que la contribució del Principat al P.N.B. és superior al 20% del seu total.

Catalunya, si vol bastir el seu futur sobre unes bases sòlides, no pot de cap manera desatendre o ajornar la vertebració d'una política científica pròpia. L'articulació eficaç d'aquesta política exigeix, per tal de respondre a les necessitats econòmiques i socials del país, la recuperació del poder de gestió dels nostres propis afers. Un cop assolit això amb el ple restabliment de la Generalitat, caldrà:

1.— La creació d'un *Consell Científic i Tecnològic* amb poder de decisió política depenent de Presidència de la Generalitat. Haurà de tenir una estructuració i un funcionament democràtics, és a dir, haurà de comptar amb la participació efectiva de les diverses conselleries de l'Institut d'Estudis Catalans, dels investigadors i dels organismes representatius de la societat. La funció principal del C.C.T. ha de ser la definició i control d'un *Pla General de Recerca Científica i Tècnica*, que comprendrà la recerca tant en el sector públic com en el sector privat i que haurà d'incloure també el finançament i l'organització general de l'aparell investigador, la determinació dels objectius prioritaris i la coordinació tant a nivell dels Països Catalans com de l'Estat espanyol i internacional.

2.— Transferir a la Generalitat els centres i el patrimoni del "Consejo Superior de Investigaciones Científicas" i altres cen-

tres de recerca depenents de l'administració central, adaptant els seus programes al *Pla General de Recerca Científica i Tècnica*.

3.— Requerir de l'Institut d'Estudis Catalans l'adequació del seu funcionament a les necessitats del temps que vivim.

4.— Preveure una inversió pública als Països Catalans que, d'acord amb el que hem dit abans, s'acosti a la dels països amb nivell econòmic semblant (entorn del 2% del propi P.N.B.), i preveure igualment una estructura de l'aparell investigador que suposi una distribució equilibrada de les despeses en investigació bàsica, investigació aplicada i desenvolupament tecnològic.

5.— Elaborar un inventari del potencial investigador del país, que compregui un cens d'investigadors i de centres d'investigació i altres centres relacionats directament amb la recerca, amb indicació precisa del "currículum real", especialment en relació a les especialitats conreades. Igualment, caldrà preveure un sistema eficaç d'actualització d'aquest inventari.

6.— Aconseguir el nivell òptim d'investigadors a tots els centres de treball, tant en nombre com en qualitat investigadora, mitjançant una política de concentració d'esforços, de dotació de llocs de treball i d'agilitat administrativa en la constitució de grups i en l'avaluació permanent de les feines, tot evitant la burocratització de l'investigador. Com a mesura urgent caldrà replantejar els procediments selectius de personal que realitza l'administració central i que afecten als Països Catalans. Caldrà, a més a més, reconèixer l'estatut professional de certes disciplines acadèmiques, com és el cas de la pedagogia, la psicologia, la sociologia, la biologia... etc.

7.— Fonamentar la funció de la recerca en una autèntica professionalització, considerant per tant l'investigador professional com un treballador sotmès a una reglamentació laboral que li garanteixi l'estabilitat en el treball, juntament amb una remuneració econòmica que li asseguri una subsistència digna i amb consonància amb la seva responsabilitat i el seu lliurament al treball.

8.— Bloquejar aquelles actuacions públiques i privades en curs que poden comprometre irreversiblement el futur, com és el cas del "Plan Energético Nacional". Elaborar nous plans sectorials per aquelles necessitats particularment urgents del país, com per exemple, un pla de recerca sobre protecció del medi ambient i un inventari del patrimoni natural i cultural del país.

9.— Establir a cada un dels Països Catalans un organisme que sistematitzi i normalitzi el patrimoni dels Museus i que els doti amb el personal i els mitjans per a què puguin acomplir llurs funcions de difusió cultural i de recerca.

10.— Convertir la Biblioteca de Catalunya de l'Institut d'Estudis Catalans en la Biblioteca Nacional de Catalunya, la qual, entre d'altres funcions, haurà de recollir exhaustivament tota la producció editorial catalana i tota la informació bibliogràfica i documental que sobre Catalunya es produeixi arreu del món. Caldrà també crear una xarxa de biblioteques científiques i especialitzades al servei dels investigadors.

11.— Programar una formació científica i tècnica per al personal professional bibliotecari, garantida per uns estudis reconeguts de nivell universitari, partint de l'actual escola de Biblioteologia.

La Generalitat s'ocuparà de proveir les biblioteques que li siguin pròpies de personal idoni, d'acord amb la normativa que la pròpia Generalitat estableixi, prescindint de l'actual estructura imposada abusivament per l'administració central.

12.— Renovar els plantejaments organitzatius en el camp de la informació i documentació. Formar un Consell encarregat de la coordinació entre tots els àmbits conexas amb la informació i crear l'Institut Català d'Informació, que compregui els serveis d'Estadística, Geogràfic, de Documentació i de Di-

fusió, amb els objectius de conèixer el propi context social i els avenços científics i tecnològics produïts arreu del món i de facilitar l'efectiva incorporació de la informació disponible als processos de decisió, d'investigació, de creació d'opinió i de formació. Així, es garantiria la rendibilitat del patrimoni col·lectiu de coneixements.

13.— Dur a terme una política educativa que asseguri la normalitat de l'ús del català com a llengua d'expressió científica. Per això caldrà en primer lloc una escola catalana, és a dir, una escola on s'ensenyi català i en català i on el context català sigui plenament assumit. Com a mesures urgents, caldrà elaborar llibres de text pensats "en català" per a les escoles. A nivell d'iniciació universitària, caldrà disposar de manuals de solvència reconeguda en cada una de les grans àrees científiques i realitzar vocabularis especialitzats. A més llarg termini, s'haurà de promoure la producció o traducció i versió de diccionaris científics i tècnics, degudament revisats. Naturalment, tota aquesta tasca reclamarà una estreta col·laboració entre filòlegs i altres científics.

14.— Endegar una acció de divulgació científica, especialment a les escoles, que, adaptant la terminologia, permeti acostar el treball dels científics al poble, formar l'esperit del mètode científic i, així, la progressiva incorporació popular en les decisions de la política científica.

15.— En relació al sector privat, i d'acord amb el marc general que el model de creixement econòmic i el *Pla General de Recerca Científica i Tècnica* hagin determinat, caldrà portar a terme les iniciatives següents:

15.1. Creació d'un departament encarregat de la recerca aplicada i del desenvolupament tecnològic, amb serveis d'orientació per a l'assimilació de tecnologia lliure. Haurà de facilitar els serveis de recerca i d'assessorament en funció de les comandes i de les necessitats de l'economia catalana, especialment les relatives a la petita i mitjana empresa.

15.2. Regulació de la legislació sobre entrada de tecnologia estrangera i sobre contractes de cessió i d'assistència tècniques. Control de les innovacions tecnològiques de les empreses amb centres de decisió foranis, especialment les multinacionals.

15.3. Política d'estímuls al sector privat encaminada al foment d'activitats de recerca, mitjançant desgravaments fiscals, facilitats d'importació d'equips científics, concerts administració-indústria, facilitats de finançament a través del Crèdit oficial, sistema de patents que afavoreixi aquelles indústries que són actives en la recerca... etc.

Ambit d'estructura educativa del C.C.C.

El passat dia 8 d'octubre va tenir lloc a Andorra l'acte final de l'àmbit d'Estructura educativa del Congrés de Cultura Catalana al qual van assistir unes dues-centes persones.

Hi fou presentada una resolució final, de la qual se'n va llegir una síntesi.

Aquesta resolució final, després d'una introducció en la qual s'analitza l'evolució històrica de l'ensenyament als Països Catalans, els treballs de diverses subcomissions en què s'ha dividit: Llar d'infants, parvulari, EGB, Batxillerat, Universitat, activitats extra escolars, Formació Professional, paper dels pares en l'estructura educativa i estudis històrics. Tot i que cada treball hi fou presentat separatament, cal remarcar que hi ha una sèrie de punts de coincidència, com són la necessitat "d'uns governs autonòmics representatius per tal d'endegar un ensenyament popular i democràtic, tant català com valencià, mallorquí, eivissenc, que superi totes les deficiències polítiques, econòmiques, socials, acadèmiques, lingüístiques, ideològiques i estructurals".

Però, de totes maneres, creiem que hi manca una visió global dels problemes que l'ensenyament té plantejats

actualment en el nostre país i una proposta comuna d'alternativa educativa.

L'organització per subcomissions, que per una part facilita un tipus de treball concret, va dificultar el posar en comú aquests temes generals de política educativa.

Això d'una banda; de l'altra, i cal dir-ho, els plantejaments diferents que sobre aquestes qüestions tenien els diferents membres de l'àmbit que més directament hi treballaven va dificultar que s'abordés el tema amb un propòsit de plantejament comú. Segurament això hauria estat molt més profitós per al país i hauria permès d'obrir el camí per a trobar aquells punts de coincidència que tenen les alternatives educatives de diferents sectors que han treballat durant els anys de la dictadura i que aspiren a una educació democràtica, catalana, descentralitzada, gratuïta i oberta.

Estem segurs que els treballs que han portat a terme la majoria de les institucions que han col·laborat en l'àmbit són molt més rics i de molt més abast del que n'ha quedat reflectit en la resolució final.

Anna Camps

Formació Professional II. on Simpòsium.

Al darrer pont de Tots Sants, de dissabte a dimarts al matí, vàrem celebrar al llarg de set sessions de mitja jornada un simpòsium amb el títol "La formació professional a Catalunya avui" organitzat per l'Agrupació d'Ensenyants de Formació Professional de Catalunya.

A part que és lògic que els professionals de la formació professional tractin el tema, el simpòsium va respondre a la urgència, en el moment actual, de clarificar i proposar vies de solució als problemes d'aquest nivell educatiu tan oblidat per tothom i en especial per l'administració.

Com a Agrupació, creiem que no és la nostra feina l'organització de simpòsiums com aquest, que d'alguna manera desborden les nostres possibilitats i obligacions, però vist el buit produït per l'absentisme de les autoritats a les quals correspondrien aquestes obligacions, i una mica estirant més el braç que la màniga, ens vàrem posar a la feina.

La importància de la Formació Professional com a nivell educatiu segons la LGE i els decrets posteriors que la desenvolupen ens ve donada pel fet que un 70% dels joves de 14 a 19 anys haurien de seguir aquest tipus d'ensenyament en algun dels seus graus.

Enguany, tot i que falten dos cursos per a la plena implantació de la Formació Professional de 2^{on} grau i que la tendència a anar cap a la Formació Professional no ha estat tan forta com preveia el MEC, a Catalunya hi ha 65.000 alumnes.

Es per tot això que, davant la nova situació política espanyola, que a Catalunya es concreta en la perspectiva de l'autonomia, hem cregut important abordar els problemes plantejats per aquest nivell educatiu, tot cercant la més àmplia participació possible.

Aquests són els objectius que ens van dur a organitzar aquest II Simpòsium que restà obert a la participació de tothom que s'hi sentís vinculat o preocupat per la seva temàtica.

Abans d'informar sobre els temes tractats, em sembla interessant d'indicar la composició dels assistents. Participaren en el Simpòsium tres-centes persones que representaven les distintes situacions laborals i administratives de tota mena de centres (del MEC, de les AISS, privada religiosa, privada no religiosa, corporacions locals, Universitats laborals, etc.). Pel que fa a la varietat ideològica, hom pot dir sense por d'error que s'hi trobaven també representades totes les que enguany coexisteixen en els centres de FP.

La major part dels assistents eren catalans del Principat, però fou igualment sensible la presència d'ensenyants del País Basc, Galícia, País Valencià, les Illes i Castella.

També important d'assenyalar la presència d'alguns alumnes i pares d'escoles professionals; del primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i dels coordinadors provincials de tot el Principat, excepció feta del de Barcelona, absència també remarcable.

Anem ara punt per punt veient els temes tractats i les ponències presentades.

Situació actual de la FP a Catalunya.

La ponència bàsica va ésser presentada per l'ICE de la Politècnica; hi foren analitzades les transformacions sofertes per la FP a partir de la LGE i les diferents variables descriptives de la situació dels centres de FP a Catalunya: localització, dependència, capacitat, grau, branca-especialitat, sexe dels alumnes, règim.

També va haver-hi una comunicació en el sentit que la FP havia estat oblidada pel Pacte de la Moncloa a l'hora de la creació de places escolars.

La FP i l'Empresa.

La ponència bàsica fou també presentada per l'ICE de la Politècnica; recolzava en els resultats d'una enquesta realitzada a cinc-centes empreses catalanes sobre aquest tema.

Hi presentaren també ponències: les centrals sindicals, SEFES (Secció de la CEOE del Baix Llobregat) i el Ministeri de Treball a partir del SEAF (Servicio de Empleo y Acción Formativa).

Al llarg de les ponències i després en els grups de treball es va constatar el desinterès manifestat per l'empresa respecte del primer grau de FP, així com la manca de debat en els centres de FP sobre la relació entre l'ensenyament impartit i el món de l'empresa en tots sentits.

La FP i l'autonomia.

Per a aquest tema hom pogué comptar amb quatre ponències. La primera, presentada per Marta Mata a instàncies de la comissió d'educació de l'Assemblea de Parlamentaris de Catalunya; en ella parlà de la FP dins el procés de renovació pedagògica i de la incorporació de l'Agrupació a aquest moviment pel que fa a FP amb la seva col·laboració a les darreres Escoles d'Estiu; també del paper de la FP en l'autonomia educativa de Catalunya.

A continuació, membres de la comissió d'educació del Parlament de Lombardia i del Govern Provincial de Milà parlaren de l'experiència italiana de descentralització i gestió de la FP. Havien estat invitats justament per l'interès d'aquesta experiència fortament descentralitzadora.

Un grup de treball de l'Agrupació assenyalà, en contrapartida, el caràcter negatiu de la forta centralització de la FP patida els darrers anys, i esbossà les línies generals de proposta per a superar l'actual situació administrativa i de divisió territorial.

En darrer lloc hom presentà una ponència-proposta de catalanització de la FP i un diccionari de tecnologia, per part de la Fundació Torrents Ivern.

Els grups de treball van estar majoritàriament d'acord amb les ponències; excepció feta de la qüestió del nivell del barri, en el qual criticaren l'excessiu control dels òrgans descentralitzats d'aquest nivell per part dels òrgans superiors; aquesta qüestió havia estat suscitada en la ponència presentada pel grup de treball de l'Agrupació.

El tronc comú.

Des de l'òptica de l'EGB, el BUP i la FP fou plantejada la necessitat de la unificació de l'ensenyament fins als setze anys, superant la divisió entre un BUP excessivament teòric i una FP excessivament pràctica. Les ponències foren presentades per Rosa Sensat, el Col·legi de Llicenciats i l'Agrupació de FP i Martínez Garrido, catedràtic de Tecnologia de BUP. L'acord manifestat entre tots ells és fruit del treball conjunt realitzat els darrers anys en Seminaris i a les Escoles d'Estiu.

El darrer en participar-hi fou Simeón Fernández de Pedro, Cap del Servei d'ordenació acadèmica de Dirección General de Enseñanzas medias, el qual féu palès, d'una banda,

el seu acord, i, de l'altra, la ignorància del MEC pel que fa al Tronc Comú; digué que recolliria les propostes presentades.

Gestió de Centres.

Es presentaren experiències de gestió en tres grans grups: a) escoles de gestió centralitzada, b) escoles autogestionades, c) escoles en situació intermèdia entre a) i b).

A partir dels grups de treball ha estat creat un Seminari per a continuar treballant aquest tema al llarg del curs i per a realitzar una enquesta entre el professorat sobre aquesta temàtica tan actual i preocupant.

Professorat.

Es presentà una ponència descriptiva de la situació i evolució del professorat de FP els darrers anys i una altra de més valorativa sobre els diferents sectors de professors i la seva problemàtica presentada per un grup de professors de l'AEFPC.

Els grups de treball van parlar fonamentalment de l'accés i l'estabilitat del professorat.

Totes les ponències, juntament amb les conclusions dels grups de treball, seran presentades: als delegats provincials del MEC de les quatre províncies catalanes, a la Direcció General de Enseñanzas Medias i a la Conselleria de Cultura de la Generalitat. La intenció de la Junta de l'Agrupació és de fer assumir, així, les conclusions a tots els nivells responsables, i remarcar la importància de la participació en elles del professorat com un dels sectors implicats en la solució dels problemes que ens afecten.

Jordi Planas

CSIC: los trabajadores frente a la sindicación.

Con este título genérico se ha celebrado durante el mes de noviembre un ciclo de sesiones destinado a iniciar el debate sindical dentro de los centros del Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC) en Barcelona.

Sin entrar a analizar detalladamente el contenido de las sesiones, a las que asistieron unos 60 miembros del CSIC —sobre una convocatoria de 300— y en las que se presentaron las centrales CNT, CONG, CSUT, SOC, STAC, SU, UGT y USO, destacaremos el predominio de los aspectos políticos sobre los sindicales en las presentaciones —justificados por la reciente firma del Pacto de la Moncloa y por la falta de tradición sindical en el sector—, y la general coincidencia de todas las centrales en recomendar a los asistentes la militancia en cualquiera de ellos, sin despreciar la simple afiliación.

Desde nuestra perspectiva de Grupo Intersectorial de Trabajadores de la Investigación, creemos oportuna una reflexión sobre el inicio de este debate en cuanto deseamos se convierta en un punto de referencia fundamental para el futuro del sector y de nuestra propia definición y existencia como grupo de centros en el marco de la Comisión de Investigación del Colegio de Doctores y Licenciados.

Sin reiterarnos en las características institucionales del CSIC (1,2) y sólo para perfilar las condiciones de trabajo en que se desenvuelve su personal, citaremos como fundamentales: la diversidad de situaciones laborales que se dan (más de diez categorías), la gestión autoritaria que rige los Centros y la total ausencia de canales de intervención en cuestiones de política científica.

Estas condiciones de trabajo, lógicamente, contribuyen a generar y reproducir unas claras discriminaciones tanto en términos de "cualidad" del trabajo (manual-intelectual) como de importancia del mismo (jefe-subordinado), todo ello enmascarado y complicado por cuestiones de titulación y competencias profesionales. En este contexto es fácil comprender que como motivaciones frente al trabajo a realizar encontremos el prestigio y la escalada de poder o bien la total inhibición.

Esta situación —arrastrada durante muchos años— conduce, a menudo, dentro del CSIC a posiciones individualistas —en forma de elitismo o automarginación— o bien a tendencias marcadamente cooperativistas, sin duda reforzadas por las asociaciones —API y APC— que existen en su seno (3). Se comprenderá que este marco es un grave obstáculo para el planteo y desarrollo de una alternativa sindical de clase.

A pesar de todo ello, durante los últimos años, se han ido concretando posiciones y luchas dentro del CSIC, que junto a su relativa importancia numérica le han convertido en la "vanguardia" del débil sector de la investigación en Cataluña. Debilidad que objetivamente impide pensar en la caracterización sindical —como sector aislado— de los trabajadores de la investigación por carecer de una masa crítica de personal.

Esta situación se ha reflejado en la conclusión de las sesiones sindicales a que nos referimos en cuanto —entre los asistentes— ha habido general "consensus" en aceptar como marco donde iniciar la praxis sindical el más amplio posible, valorándose como suficiente el que ofrece el sector de los trabajadores de la Administración de Cataluña, siempre y cuando sea un marco que permita el desarrollo de unas tendencias de clase y redunde positivamente en la transformación de las condiciones de vida y trabajo que se dan en los centros.

Si bien la incidencia cuantitativa de personal afiliado es de preveer baja, es sin lugar a dudas un camino para enfrentar las injustas condiciones discriminatorias en que se desenvuelve la investigación y desfavorecer las condiciones de individualismo y corporativismo que dividen al personal.

A modo de conclusión, el inicio del debate sindical en el CSIC es un camino para fortalecer desde su propia base el proceso que ha de convertir la investigación en instrumento al servicio del pueblo de Cataluña.

Grupo de Centros de la Comisión de Investigación

- 1.— *Butlletí Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya i Balears*, Octubre 1975.
- 2.— *Boletín Colegio de Doctores y Licenciados de Madrid*, Septiembre 1975.
- 3.— *Doblón* 17-23 julio 1975. Gonzalo Iz. Segundo.

Vocalia no docent.

INFORME SOBRE EL PUNT IV DE L'ORDRE DEL DIA DE LA SESSIO INTERCOL·LEGIAL DEL DIA 25 D'OCTUBRE DE 1977

1.— Antecedents

Des de l'aparició de la tecnocràcia dins del règim franquista fins ara, l'Administració Central contractava personal en règim de col·laboració temporal. Aquests contractes, encara que no podien ser mai superiors a l'any, eren renovables i de fet renovats. Però aquest tipus de contractació implica una inestabilitat laboral molt acusada que ha generat conflictes arreu de l'Estat. Durant els darrers anys, l'Administració no ha pogut assumir les justes reivindicacions laborals d'aquest tipus de personal contractat (conflictes de Correus, PNN, MIR, Ministeris, CSIC, etc.). En el cas concret dels treballadors de la Investigació, la reivindicació repetidament expressada als darrers anys (I Assemblea de la Investigació, 1975; II Assemblea de la Investigació, 1976; Jornades de Recerca i Projecte de Resolucions de l'Àmbit de Recerca del Congrés de Cultura Catalana, 1977, entre les fites més importants) passa per la necessitat de dotar el sector de la màxima flexibilitat i seguretat d'ocupació als seus treballadors, en base a la contractació laboral i retribució en funció del treball a realitzar i no de la titulació o categoria del lloc a cobrir; lògicament, aquesta reivindicació només pot cristal·litzar a través d'un marc institucional d'autèntica autonomia que adequi la investigació pública de Catalunya a les necessitats reals del poble català.

1er PREMIO DE EDUCACION
«JOSEP PALLACH»

1er PREMIO DE EDUCACION «JOSEP PALLACH»

Josep Pallach i Carola
(1920-1977)

Josep Pallach i Carola (1920-1977) era pedagogo por vocación y cualidades personales. A partir de su licenciatura en Montpellier (1939), trabaja en el campo de la educación, haciendo compatibles y congruentes sus ideas políticas y pedagógicas.

Volviendo del exilio definitivamente en 1969, defendió siempre en sus escritos y en sus clases en la Universidad Autónoma de Barcelona el pluralismo y la libertad.

Modelo de entrega, sencillez y honestidad profesional, este Premio de Educación quiere perpetuar su memoria como pedagogo catalán.

BASES

1. Las obras presentadas al Premio deberán ser inéditas, escritas en cualquier lengua, con una extensión entre 200 y 300 folios mecanografiados a doble espacio y a una sola cara.
2. Los originales se presentarán por duplicado, en los que se hará constar el nombre, apellidos y domicilio del autor. También puede hacerse bajo pseudónimo cuando se acompañe de un sobre cerrado, en donde conste nombre y apellidos, y que será abierto en caso de resultar la obra premiada.
3. Los originales deberán ser remitidos por duplicado a EDICIONES CEAC, Via Layetana, 17, BARCELONA (3).
4. El Premio tendrá una dotación de 200.000 (doscientas mil) pesetas, como adelanto de los derechos de autor, a razón del 10 % sobre el precio de venta al público de la obra premiada.
5. La Editorial publicará la obra premiada en catalán, en el tiempo máximo de un año, conservando el autor la propiedad intelectual. La Editorial se reserva la opción de editar asimismo en cualquier otro idioma español o extranjero la obra premiada.
6. El contenido de los originales deberá versar sobre un tema educativo, en el que forzosamente deberá hacerse alguna referencia a los Países Catalanes.

7. El Premio no podrá ser repartido, pero podrá quedar desierto si el Jurado estimase que ninguna obra presentada es merecedora del mismo.
8. La admisión de originales finalizará el día 30 de abril de 1978. La decisión del Jurado se hará pública en un acto que tendrá lugar a finales de mayo del mismo año.
9. En principio, el Jurado del Premio de Educación «JOSEP PALLACH» estará constituido por:
 - Octavi Fullat
 - Maria Rubies
 - Alexandre Sanvicens
 - Miquel Siguan
 - Joan Triadú
 - Jaume Sarramona

actuando este último como Secretario, sin voto. No obstante, la Editorial se reserva el derecho de reemplazar a algún miembro del Jurado en caso de impedimento.

10. La participación en este Premio supone la aceptación implícita de las Bases del mismo.

Barcelona, julio de 1977

Convocado por

EDICIONES CEAC • VIA LAYETANA 17 • BARCELONA • ESPAÑA

• SOLICITE INFORMACION EN LA MISMA EDITORIAL

Per altra banda, la desaparició formal de la Secretaria General del Movimiento y del Ministerio de Relaciones Sindicales ha obligat l'Administració Central a buscar lloc de treball als funcionaris d'ambdós ex-organismes oficials.

2.- Situació legal

Per acabar amb la situació anòmala dels contractes administratius prorrogables i col·locar els funcionaris que s'han quedat sense lloc de treball, l'Administració Central ha promulgat el Reial Decret-Llei 22/1977 de 30 de març (BOE 7-IV-1977) pel qual es legisla que no serà possible nomenar nous funcionaris interins ni autoritzar la contractació, amb caràcter prorrogable i renovable, de nou personal en règim administratiu.

A un primer cop d'ull hom podria felicitar-se que per fi l'Administració Central posés els mitjans per resoldre la greu problemàtica dels seus treballadors contractats en règim administratiu, dins del marc d'austeritat que requereix la situació econòmica de l'Estat espanyol: durant els propers anys el creixement de l'Administració Central absorbiria els funcionaris dels Ministeris franquistes jurídicament desapareguts i els contractats actuals assolirien l'estabilitat laboral després de ser sotmesos als oportuns procediments selectius.

3.- Situació real

Nogensmenys, a la llum de la realitat que es constata dia a dia a l'Administració Central, és necessari fer les següents puntualitzacions:

3.1.- Si bé en el cas d'algunes professions (advocat, administratiu, economista, etc.) és més o menys discutible que el nombre de professionals provinents dels desapareguts ministeris franquistes sigui absorbit per les noves necessitats de l'Administració Central és clar que en el cas d'altres professions (biòleg, geòleg, enginyer, farmacèutic, etc.) això no és així, car aquells ministeris no tenien plantilles que enquadrassin aquests professionals.

3.2.- Encara que el Reial Decret-Llei 22/1977 no ho digui, tant a nivell oficial com públic (Correus) s'ha fet evident que l'Administració Central, abans de donar treball a nou personal, vol solucionar, a la seva manera, la problemàtica dels treballadors contractats en règim administratiu.

3.3.- L'esmentat Decret-Llei assenyalava que podrà reservar-se un percentatge determinat de les vacants existents per a la seva provisió entre funcionaris interins i personal contractat de col·laboració temporal (disposició addicional cinquena, número dos). L'Administració Central, per tal d'evitar les pressions a què la sotmeten els col·lectius afectats, ha pactat amb ells que aquell percentatge sigui molt alt, per la qual cosa hi haurà poques places per procediment selectiu obert a tothom.

3.4.- En un altre ordre de coses i en el cas concret de Catalunya i Balears, és inajornable un efectiu esforç de l'Administració Central per a cobrir el greu déficit de personal i pressupostos dedicats al funcionament i infraestructura dels organismes oficials de recerca científica dependents de Madrid. El pressupost que reben els Centres d'Investigació del Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC) de Catalunya representa aproximadament el 3% del pressupost total d'aquest organisme a nivell de l'Estat; en relació al personal, les xifres estan als voltants del 8% del total de l'Estat. Respecte del Instituto Nacional de Investigaciones Agrarias (INIA) es pot dir el mateix: mentre Catalunya i Balears aporten el 12% del producte agrari brut de l'Estat, el Principat i les Illes reben un 1% del Pressupost i personal totals del INIA. Però també es fa evident que l'actual manca de planificació que es constata a ambdós organismes faria poc profitós un ajut massiu, indiscriminat i només pensat per cobrir els déficits estadístics. Pel que s'observa, els déficits pressupostaris i de personal són igualment detectables a la majoria de les "Delegacions" que els diferents ministeris i organismes autònoms de l'Administració Central tenen a Catalunya i a Balears.

4.- Alternatives possibles

És ineludible trobar remeis efectius i d'acció ràpida contra el creixent atur de cada vegada més àmplies capes de la població espanyola. En el que fa referència al Reial Decret-Llei 22/1977 es evident que aquestes possibles alterna-

tives han de ser discutibles per totes les parts interessades (Administració Central; funcionaris interins, contractats de col·laboració temporal en règim administratiu, centrals sindicals, col·legis professionals). Per part del Col·legi de Doctors i Llicenciats es considera necessari:

4.1.- Que l'Administració Central publiqui la relació quantificada del nombre de professionals provinents dels desapareguts ministeris, explicant, per cada professió, quan preveu que serà la seva absorció efectiva deguda al creixement de l'Administració Central.

4.2.- Que les entitats aplegades a la Intercol·legial realitzin un estudi referent a la problemàtica presentada a 3.4. pels diferents departaments de l'Administració i Organismes autònoms.

4.3.- Que es modifiqui la disposició addicional primera número 1 del Reial Decret-Llei 22/1977 en funció de:

4.3.1.- l'absorció real del personal a què es refereix el punt 4.1. i dels professionals que no hi estan implicats. Això permetria que treballadors i professionals en atur accedissin a nous llocs de treball de l'Administració Central i Organismes autònoms, en tant es convoquen i celebren els adequats procediments selectius.

4.3.2.- d'una equitativa distribució dels pressupostos de l'Administració en la qual a cada cas es tinguin en compte les necessitats reals de les diferents nacions i regions de l'Estat i llur contribució a la Renda estatal. Això implica que per a Catalunya i Balears, i només tenint en compte el CSIC i el INIA, es crearien quasi 500 llocs de treball, dels quals més de la meitat serien per titulats superiors o de grau mig. L'execució del punt 4.2. i la seva satisfacció per part de l'Administració augmentaria aquestes xifres en un coeficient no previsible però en cap cas inferior a 10. En presentar aquesta alternativa, es té molt clar que a primer cop d'ull sembla que hi hagi contradicció entre el fet de reclamar atenció als organismes estatals, i el fet de que en altres llocs d'aquest Document es facin clares referències al fet que un avenç qualitatiu en la resolució de la problemàtica plantejada només pot passar per una veritable autonomia dels pobles de l'Estat; no gensmenys, la situació actual és una i a qui l'administra correspon responsabilitzar-se de les reclamacions dels ciutadans i donar-ne complida satisfacció.

4.4.- Que es modifiqui la disposició addicional cinquena número dos del Reial Decret-Llei 22/1977 en el sentit que, respectant els interessos dels actuals funcionaris interins i contractats de col·laboració temporal en règim administratiu, els treballadors i professionals en atur tinguin possibilitat real d'accés a la totalitat de les vacants de l'Administració Central i Organismes Autònoms que s'hagin de proveir a partir d'ara.

5.- Propostes

A proposta de la Secció Professional de Biòlegs i de la Comissió d'Investigació i amb el consensament de la Secció Professional de Psíquics, la Vocàlia No Docent presenta a aquesta Junta de Govern les propostes següents:

5.1.- Sol·licitar de l'Administració Central la informació a què es refereix el punt 4.1. d'aquest Document.

5.2.- Portar a terme el punt 4.2. d'aquest Informe.

5.3.- Plantear als Parlamentaris catalans la problemàtica exposada, sol·licitant llur intervenció en el sentit que es planteja a l'apartat 4 d'aquest escrit.

5.4.- Interessar, en el seu moment, la Comissió Mixta Govern-Generalitat Provisional sobre els criteris que regiran la política científica a Catalunya i quins organismes intervindran en la seva formulació, execució, seguiment i avaluació.

5.5.- Plantear al MEC, a través del Consell General de Col·legis de Doctors i Llicenciats, tota la problemàtica exposada i sol·licitar que demani a les màximes autoritats del CSIC i INIA informació del perquè de la trista situació d'ambdós organismes a Catalunya i Balears i com i quan pensen posar-hi solució.

5.6.- Recordar al MEC la conveniència que consulti als Organismes qualsevol disposició legal que els afecti.

INFORME PUNT VI DE L'ORDRE DEL DIA DE LA SESSIO INTERCOL·LEGIAL DEL DIA 25 D'OCTUBRE DE 1977

1.— Situació legal

L'ordre de 18 d'octubre de 1976 (BOE 3-XII-76) sobre prevenció i correcció de la contaminació industrial de l'atmosfera, promulgada pel Ministeri d'Indústria i Energia, estableix en el seu paràgraf 37.1. que les "indústries d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera... disposaran d'un Servei de Prevenció i Correcció de la Contaminació Industrial de l'atmosfera, dedicat a la vigilància i control del funcionament dels equips de depuració de l'emissió de contaminant i dels seus instruments de control". Al paràgraf 37.3, l'esmentada Ordre indica que la direcció del referit servei serà assumida per un titular competent, diplomad en Enginyeria Ambiental per un centre degudament reconegut pel Ministeri d'Indústria i Energia, d'acord amb el d'Educació i Ciència.

Destaca el fet que a la citada Ordre ministerial no hi ha cap referència als continguts teòrics i pràctics dels cursos que cal seguir i superar per obtenir el títol de Diplomad en Enginyeria Ambiental.

2.— Situació real

L'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, l'Escola Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona ha convocat un curs per a la formació de titulars diplomats en Enginyeria Ambiental (art. 37.3 de l'Ordre de referència).

Aquest curs, que en principi està obert a tots els titulars superiors, té unes despeses de participació de 65.000 pessetes; és obvi que una quota d'inscripció d'aquest valor és un poderós factor limitant per a la quasi totalitat de persones que hi podrien estar interessades. De fet, exclusivament els titulars superiors que ocupin càrrecs d'alta responsabilitat a les gran empreses i a l'administració podran tenir accés a l'esmentat curs i, per tant, obtenir el títol a què es refereix el paràgraf 37.3 de l'Ordre ministerial objecte d'aquest escrit.

3.— Possibles alternatives

L'estudi de la situació creada pel curs a què es refereix la segona part d'aquest Informe i de les conseqüències i repercussions que en el futur pot tenir la possible proliferació de Centres reconeguts, cadascun amb el seu programa de continguts teòrics i pràctics obliga a replantejar l'Ordre Ministerial objecte d'aquest Document. Una alternativa vàlida, necessàriament ha de passar per una veritable i real igualtat d'oportunitats, dintre del marc de la Generalitat i en el seu redactat hi hem de participar totes les entitats públiques directament interessades a mantenir i millorar la qualitat del medi ambient.

En aquest sentit, el Col·legi de Doctors i Llicenciats creu urgent i necessari la creació d'una Escola Nacional del Medi Ambient. El manteniment d'aquesta Escola hauria d'anar a càrrec de les Conselleries de la Generalitat directament implicades en la conservació del medi i en la seva direcció hi haurien d'estar representades totes les entitats públiques a què es refereix el paràgraf anterior.

Nogensmenys, a llarg termini cal trobar una solució racional i seriosa a la proliferació de titulacions per postgraduats (Sanitat, Estomatologia, Bromatologia, Enginyeria Ambiental, Gemmologia, Anàlisi Clínica, etc.). A aquestes titulacions hi tenen accés postgraduats de títols diferents, encara que de fet no el tinguin tots els qui podrien tenir-lo. Els desavantatges d'aquest sistema d'accés a l'especialització professional són múltiples: a) el caràcter interdisciplinari del sistema obliga tothom a repetir l'estudi de matèries que són noves per a la resta d'elements docents, b) allargament excessiu del període no productiu del futur professional, c) selecció econò-

mica en no haver-hi subvenció oficial per a obtenir aquests títols, i d) selecció econòmica deguda al punt b). Per tot això, dins del marc d'una veritable autonomia de les nostres universitats, seria saludable que es considerés la possibilitat que l'alumnat, mentre es prepara per obtenir una titulació universitària concreta, tingui accés a l'ensenyament de departaments d'altres Facultats o Escoles Superiors; això li permetria obtenir, al mateix temps, un títol professional específic i interdisciplinari.

4.— Propostes

A petició de la Comissió d'Investigació i de la Secció Professional de Biòlegs, la Vocalia No Docent presenta a aquesta Junta de Govern les propostes següents:

4.1.— L'estudi de la viabilitat de les alternatives presentades al punt 3, amb les modificacions i millores oportunes, a fi que a través de la Generalitat, es presenti als organismes competents de l'Administració una alternativa conjunta a l'Ordre Ministerial del 18 d'octubre de 1976.

4.2.— Plantejar al MEC, a través del Consell General de Col·legis de Doctors i Llicenciats tota la problemàtica que es desprèn de la tantes vegades esmentada Ordre Ministerial.

4.3.— Recordar al MEC la conveniència que consulti els Organismes oficials d'alguna manera relacionats amb ell a l'hora d'informar qualsevol disposició legal que els afecti.

PUNT I DE L'ORDRE DEL DIA

En relació al curs de "Diplomad en Enginyeria Ambiental" s'han produït una sèrie d'esdeveniments importants que recomanem que aquest tema torni a ser portat a aquesta Junta de Govern.

1.— Ampliació d'Informació

1.1.— A la primeria d'aquest mes, aquesta Vocalia va rebre informació de primeríssima mà, segons la qual el curs de referència no complia tots els requisits del paràgraf 37.3 de l'Ordre Ministerial de 16-X-76 (BOE 3-XII-76). En aquells moments els organitzadors del curs no havien rebut el permís del MEC ni se sabia si arribaria abans del dilluns 7 de novembre, data del seu començament. La font d'informació va indicar que les esperances de solució d'aquesta dificultat eren nul·les.

Assementats els organitzadors del curs del nostre coneixement d'aquesta informació, van fer arribar a aquesta Vocalia un desmentiment telefònic, el qual, segons indicis racionals, no s'ajustava estrictament a la realitat.

1.2.— El Deganat d'aquest Col·legi ha rebut una resposta negativa de la Direcció del curs a la nostra petició de convalidar el mòdul A als Biòlegs, en base a què és el Ministeri d'Indústria i Energia qui dona el Diploma i per tant, qui és competent per a decidir sobre la nostra petició (Document d'entrada 2812 del 5-XI-77).

2.— Propostes

A proposta de la Secció Professional de Biòlegs, aquesta Vocalia No Docent eleva a la Junta de Govern del Col·legi les propostes següents:

2.1.— Demanar informació al MEC sobre si ha autoritzat o no el curs de Diplomad en Enginyeria Ambiental a què es refereix aquest document.

2.2.— Sol·licitar al Ministeri d'Indústria i Energia la convalidació del mòdul A per als Biòlegs.

Barcelona, 15 de novembre de 1977

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

El psicólogo: arrendamiento de servicios o relación laboral.

El título del presente artículo nos lo ha sugerido la publicación de la Ordenanza de Trabajo para el personal que presta sus servicios en los Centros de Asistencia y Atención a Deficientes Mentales i sujetos con funcionamiento intelectual inferior a lo normal. Ordenanza aprobada por Orden ministerial de 18 de junio de 1977 y publicada en el BOE el 15 de julio. También varias consultas que se nos han efectuado en relación con esta ordenanza.

Dicha Ordenanza en su artículo 3º establece el ámbito de aplicación de la misma, es decir, especifica el personal que queda acogido a las condiciones de trabajo que en ella se regulan, así como el personal que queda totalmente excluido de la misma y al que, por tanto, no le son de aplicación dichas condiciones de trabajo. Pues bien, con independencia de otras exclusiones: personal docente del Magisterio Nacional, miembros de comunidades religiosas, etc., el apartado c) de dicho artículo establece que quedan excluidos del ámbito de aplicación de esta Ordenanza: "los profesionales o especialistas que puedan, en razón de su ejercicio profesional, concertar estudios o colaboraciones concretas y especiales respecto a la actividad normal de los Centros incluidos en el ámbito de aplicación de la presente Ordenanza."

Por otra parte, el art. 45 de la propia Ordenanza y con el título de "Servicios extraordinarios de especialistas", define a éstos como aquéllos que no tengan establecida una jornada u horario de trabajo determinados, añadiendo que la jornada u horario se especificarán expresamente en los Reglamentos de Régimen Interior, así como que en los mismos se establecerá también la remuneración. Dicho Reglamento de Régimen Interior será el de cada Centro, siendo éste obligatorio para los Centros que ocupen a más de 20 trabajadores fijos.

Al amparo de estos artículos los Centros de disminuidos físicos y mentales, han procedido a suscribir con algunos Psicólogos un contrato civil de arrendamiento de servicios, regulado por el Código Civil.

La cuestión, pues, queda centrada en si un Psicólogo que preste servicios en un Centro de disminuidos físicos y mentales es trabajador a cuenta de dicho Centro —en cuyo caso, le es de aplicación la Ordenanza referenciada y por ende las condiciones de trabajo que en ella se establecen— o bien debe considerarse excluido de la misma, al tener que considerarse su relación con el Centro como una relación jurídica civil de arrendamiento de servicios, en cuyo caso, obviamente, no le serán de aplicación dichas condiciones de trabajo.

La diferenciación que establecen los artículos de la Ordenanza de Trabajo que antes hemos citado, es peligrosa y nos sorprende desagradablemente. Hoy día, en que la mayoría de la doctrina científica y jurisprudencial se inclina por la relación laboral de servicios en contra de la relación civil de los mismos, resulta anacrónica la diferenciación que intenta establecer la mencionada Ordenanza. Decimos la diferenciación que "intenta" establecer, porque a nuestro entender, tanto el apartado C) del artículo 3º como el artículo 45 de la misma, pecan seguramente de ilegalidad, por contravenir normas de rango jurídico superior, tales como la Ley de Contrato de Trabajo y la Ley de Relaciones Laborales, interpretadas por la

Jurisprudencia, es decir, por decisiones reiteradas y uniformes de los Tribunales Laborales.

Para que pueda considerarse existente una relación jurídica laboral entre un determinado Centro y un Psicólogo (nos referimos naturalmente al Licenciado en Psicología con título para ejercer esta actividad), deben existir estos tres requisitos fundamentales: trabajo por cuenta de dicho Centro, dependencia del mismo y remuneración. De estos tres requisitos, el fundamental para advertir si se trata de una relación de trabajo o bien de una relación civil de arrendamiento de servicios, es la dependencia, dado que tanto el trabajo o prestación de servicios y la remuneración figuran en ambas relaciones jurídicas.

Anteriormente, la dependencia, se había entendido existente sólo en los casos de prestación de servicio en exclusividad por cuenta de una empresa, en la jornada laboral determinada, es decir, como una subordinación rigurosa y absoluta a la empresa. Sin embargo, la Ley de 21 de julio de 1962 que modificó la Ley de Contrato de Trabajo, permitió introducir al "trabajador intelectual" dentro del ámbito de la relación laboral y por ende, con sujeción a la Ley de Contrato de Trabajo y acceso a los Tribunales de esta índole.

Al relajarse el concepto de dependencia y determinarse por la Jurisprudencia del Tribunal Supremo que ésta "había dejado de ser elemento rigidamente característico del contrato de trabajo", declarándose por otra parte, "que ni la exclusividad ni la preferencia ni la jornada laboral determinada son requisitos esenciales del contrato de trabajo, ni el pluriempleo excluye la calificación laboral de una relación jurídica...", "entendiéndose la dependencia como inserción en el círculo *organístico, rector y disciplinario empresarial*...", posibilitó que la mayoría —por no decir todas— de las actividades intelectuales, y por consiguiente los profesionales que las realizan, queden incardinados dentro de una relación jurídico-laboral de prestación de servicios.

Esta doctrina jurisprudencial ha sido confirmada por la reciente Ley de Relaciones Laborales, la cual ha acogido dentro de su ámbito, incluso relaciones antes excluidas de la Ley de Contrato de Trabajo, tales como el trabajo de deportistas profesionales, el trabajo de alta dirección o alta gestión de la empresa, etc.

Ello no quiere decir que se haya extinguido la figura de la relación civil de arrendamiento de servicios, lo que sucede —en expresión de la Sentencia más reciente de la Sala VI del Tribunal Supremo de 26 de febrero de 1976— es que siendo idéntica la esencia del arrendamiento de servicios regulada por el Código Civil a la de la relación laboral o contrato de trabajo, la regulación se ha desplazado por evolución legislativa de aquel Código de Derecho Privado a la vigente legislación laboral integrada por la Ley de Contrato de Trabajo y demás disposiciones de carácter social.

Por consiguiente, podemos concluir que lo normal es la relación jurídica laboral y la excepción la relación civil de arrendamiento de servicios. Así pues, siempre que nos encontremos ante una relación de prestación de servicios remunerada y exista una dependencia, aunque ésta sea muy atenuada, nos encontramos ante un *contrato de trabajo*, con independencia del nombre que se le intente dar. Relación laboral que vendrá todavía más clara si no existe contrato escrito, pues el contrato de trabajo puede ser verbal y se presume su existencia de darse la relación de prestación de servicios remunerada.

Clara es nuestra opinión de considerar como nulos y sin valor los arts. 3 apartado c) y 45 de la Ordenanza Laboral a que hemos hecho referencia, en cuanto a la intención que, parece, tienen de excluir el ejercicio de ciertas actividades y profesiones —evidentemente por las características de estos Centros, los más afectados pueden ser los Psicólogos— de las condiciones de trabajo que allí se establecen.

Llengua i Literatura Catalanes.

Activitats dutes a terme a l'Escola d'Estiu i programades per al curs acadèmic 77-78.

1.- ESCOLA D'ESTIU

El tercer trimestre de l'any 77 la Comissió el va dedicar a la preparació dels cursos de Llengua i Literatura de l'Escola d'Estiu, tenint en compte els següents criteris:

a) Facilitar la didàctica de la matèria als professors d'ensenyament mitjà, fixant objectius pedagògics, continguts, mètodes i tècniques que cal tenir presents en el moment de preparar un curs.

b) Facilitar el reciclatge dels continguts de Lingüística i de Literatura, tenint en compte les varietats lingüístiques i culturals dels Països Catalans.

c) Facilitar uns punts de referència interdisciplinaris dins l'àrea lingüística de l'ensenyament mitjà, coordinant la llengua i literatura catalanes amb les llengües clàssiques i amb les llengües modernes, dins d'un ensenyament català.

A partir d'aquests criteris es varen organitzar els següents cursos:

- tres cursos de didàctica de la llengua i la literatura,
- un curs de tècniques de comunicació i de creativitat,
- dos cursos de lingüística,
- dos cursos de sociolingüística,
- tres cursos de literatura catalana (un dedicat al període de la decadència i al segle XIX, un altre dedicat a la guerra civil i un altre a la postguerra),
- un curs de literatura catalana contemporània a les Illes,
- un curs de literatura catalana contemporània al País Valencià,
- un curs sobre literatura i societat,
- un de llengües i cultura clàssiques, i
- un de metodologia d'ensenyament de l'anglès.

En total 16 cursos dedicats als llicenciats amb ganes de treballar per la renovació dels continguts i dels mètodes pedagògics de les nostres matèries.

2.- ACTIVITATS PER AL CURS ACADEMIC 77-78

La Comissió de Llengua ha organitzat les següents activitats per al curs acadèmic 77-78:

a) *Cursos de Llengua Catalana* per a Llicenciats en Lletres i Ciències. Hi ha cursos per a catalanoparlants i per a castellanoparlants, i grups de tarda i vespre. L'horari és el següent:

- Grup A. Catalanoparlants. Dilluns i dimecres de 4 a 5,30
- Grup B. Catalanoparlants. Dilluns i dimecres de 7 a 8,30
- Grup C. Catalanoparlants. Dimarts i dijous de 7 a 8,30
- Grup D. Castellanoparlants. Dimarts i dijous de 4 a 5,30
- Grup E. Castellanoparlants. Dimarts i dijous de 7 a 8,30
- Grup F. Castellanoparlants. Dilluns i dimecres de 7 a 8,30

Els cursos es donen durant el primer i segon trimestres. La matrícula per al segon trimestre serà oberta del 9 al 20 de gener, de 5 a 7 del vespre a la Secretaria del Col·legi. Les classes del segon trimestre començaran el 9 de gener, al local del Col·legi, Rambla de Catalunya, 8, entresol.

La Comissió vol contribuir així que els Llicenciats que treballen a Catalunya utilitzin la llengua catalana a la seva vida professional.

b) *Seminari didàctic de coordinació del Català al*

Batxillerat i a la Formació Professional. Aquest seminari funciona amb la finalitat que els professors de català trobem solucions pràctiques als problemes de la nostra tasca pedagògica. Aquest seminari funciona des de fa tres anys i vol coordinar els esforços de tots en aquest camp. El seminari és quinzenal i durarà tot el segon trimestre. La primera sessió del segon trimestre tindrà lloc el dijous 19 de gener.

c) *Seminari de Llengües clàssiques i modernes.* La Comissió de Llengua ha impulsat la formació d'altres seminaris perquè pensa que el coneixement de la realitat i de la problemàtica del país ha d'arribar globalment als nostres alumnes, per mitjà de totes les matèries. Per això els professors de llengües clàssiques i modernes també busquen enfocar de manera sistemàtica llurs assignatures des del punt de vista de la influència de les cultures antigues sobre la catalana, o bé des del punt de vista de la vinculació present entre les cultures actuals, sobretot les europees (francès, anglès) i la cultura catalana, profundament vinculada amb totes elles.

d) *Lluita pel català als Instituts.* Al començament de setembre, que és quan el curs es posa virtualment en marxa, teníem a les mans, respecte al Català al Batxillerat, una realitat i una llei.

La realitat eren les classes impartides als darrers anys; classes que havien creat ja en els alumnes i en els claustres el costum d'una presència habitual.

La llei, tardana i minsa, era la possibilitat d'incloure el català dins del programa oficial dins el títol esquit de Segona Llengua Moderna.

Hi havia també les decisions dels directors, preses a finals del curs passat, d'adoptar aquesta assignatura als Centres respectius; decisió abonada, si no promoguda, per la majoria dels claustres.

De moment, el Ministeri acceptà la Llengua Catalana com a assignatura per a omplir hores buides dels professors numeraris, o d'interins del curs passat. Però res més.

Els passos donats per aconseguir la rectificació d'aquesta postura han estat molts i feixucs, i han retardat —per voluntat de tots— el començament de les activitats pedagògiques de la Comissió: Comunicats a la premsa, intervencions a la ràdio i a la televisió, entrevistes, reunions, assemblees, taules rodones i... molts nervis.

Com que la problemàtica docent era més àmplia que no pas el Català sol, la Comissió i el Col·legi han actuat conjuntament (o almenys colateralment) amb els que treballaven per resoldre-la des dels seus camps respectius: professors de Català, professors no numeraris, llicenciats en situació de desocupació, directors i caps d'estudis d'Instituts.

Passant per sobre de tot això, la intenció d'aconseguir per al Català el mateix status que per a les altres matèries; punt de partida bàsic per a evitar qualsevol marginació com qualsevol privilegi (que n'és una altra de les formes).

Finalment, aquest petit pas ("pas de pardal") ha estat donat per part del Ministeri i els llicenciats professors de Llengua Catalana han estat acceptats.

El pròxim serà el "pas de llebre". Les intervencions a la taula rodona inserida en aquest número ens siuen en què consisteix.

e) *Borsa de treball.* Des de setembre passat, existeix al Col·legi una borsa de treball per als Llicenciats de Llengua i Literatura Catalanes. Va ésser pensada per a resoldre el problema d'atur d'aquests professionals que, fins ara, no havien tingut cap possibilitat d'accedir a l'ensenyament mitjà com a tals. A continuació es va establir una coordinació amb els INB i FP que ens oferien les places disponibles aquest curs.

La Comissió de Llengua recolza i controla la borsa de treball ja que considera que la contractació d'aquests llicenciats a tots els centres i la creació dels corresponents seminaris són factors decisius per a la catalanització de l'ensenyament mitjà.

Us agraïrem que ens feu arribar les propostes que tingueu, tant si són ofertes com sol·licituds de treball.

f) *Taula rodona sobre l'ensenyament mitjà* de la qual en trobem àmplia informació en aquest mateix butlletí.

Clàssiques.

La comissió de Llengües Clàssiques es formà el darrer curs 1976-77 per iniciativa del Col·legi que oferí a un grup de professors l'organització d'un seminari de l'especialitat dins la IV Escola d'Estiu. El contingut del seminari es centrà en tres punts: a) una revisió crítica de la situació dels estudis clàssics en el BUP, b) recerca d'una nova metodologia de la didàctica del llatí i el grec, i c) llurs relacions amb la llengua i cultura catalanes.

El resultat satisfactori del curs i l'interès dels punts tractats varen impulsar els professors a donar un caràcter permanent i obert a la Comissió de Llengües Clàssiques amb el propòsit d'aprofundir els temes apuntats en el sudit curs i d'estudiar, en col·laboració amb altres Comissions del Col·legi, la programació del llatí i el grec dins un nou batxillerat adequat al context sociocultural català.

Llengües Modernes.

El curs passat es preparà un curs per a l'Escola d'Estiu sobre l'ensenyança de l'anglès a BUP i COU en un futur batxillerat en català a fi de facilitar l'ensenyança de l'anglès tant als catalanoparlants com als castellanoparlants, a través d'un estudi des dels punts de vista comparatiu fonològic, sintàctic, històric i cultural d'ambdues llengües i l'anglesa.

Dividírem el curs en dues etapes: les primeres cinc classes les dedicàvem a la fonologia i a algunes estructures bàsiques i la segona a la Metodologia.

Malauradament, per problemes sorgits a última hora, el curs a què ens referim no es pogué portar a terme.

Com que encara el considerem d'interès, i a fi d'aprofundir sobre aquests temes i elaborar un pla d'estudis constructiu i eficaç de l'assignatura d'Anglès, a més d'organitzar de nou un curs per l'Escola d'Estiu de l'any vinent, fem una crida a tots els doctors i llicenciats en Filologia Anglesa que s'hi interessin, perquè assisteixin a un seminari d'estudi que començarà el dimarts 17 de gener de 1978, de 7 a 9 del vespre, en els locals del Col·legi on es discutiran tots aquests temes i al qual podran aportar noves idees a més de la seva experiència i col·laboració. (Montserrat Abelló, coordinadora).

Físiques.

La nostra comissió està formada per físics i químics, professors de BUP i COU.

Seguint amb el treball començat el darrer curs, varem preparar dos cursos:

— Un de Química, que anava enfocat a dos objectius fonamentals:

- a) reciclatge de professorat
- b) aplicació a les classes de BUP i COU dels conceptes esmentats.

El tema escollit va ser: Reaccions químiques d'àcid-base i redox en medis aquosos i no aquosos.

Aquesta elecció va ser feta per les dificultats aparegudes durant el curs de l'any passat, principalment al laboratori.

Es tractaren els punts següents:

Acid-base:

1. Revisió de teories
 2. Aplicació a l'estudi de medis no aquosos
 3. Càlculs basats en diagrames logarítmics.
- Aplicació pràctica:
Diferent força d'àcids segons el disolvent
Valoració de bases dèbils potenciomètricament i amb indicadors químics.

Redox:

4. Importància de les reaccions de transferència d'electrons
 5. Utilitat dels potencials de reducció en el càlcul de magnituds termodinàmiques com ΔG , ΔH , ΔG .
- Aplicació pràctica
Construcció d'una pila Daniell. Convenis de signes.
Construcció d'electrodes de referència.
Mesura de la f.e.m. d'una pila del mètode d'oposició. (Pogendorff)
Predicció de reaccions redox a partir dels potencials de reducció.
Importància tecnològica de les reaccions redox com a fonts d'energia:
- pila Leclanché
- acumulador de plom
- piles de combustible.

Un altre curs, de Física, amb els apartats següents:

1. Divulgació de les unitats didàctiques elaborades per la Comissió durant el darrer curs:

Volum, massa i densitat
Punts de fusió i ebullició
Solubilitat

Separació de substàncies.

2. Exposició del tema d'Òptica amb realització pràctica de les experiències més importants i discussió de les conseqüències que se'n deriven.

3. Entrar en coneixement de les experiències didàctiques portades a terme per un grup de professors a l'Argentina (Taller de Ciències, construcció de material...)

4. Presentació d'una forma de tractar l'Electrònica al batxillerat.

En Tomàs Pollan, del Departament d'Electrònica de la Universitat de Saragossa, ens va parlar de:

- El condensador en c.a.
- L'oscil·loscopi
- El díode i el transistor
- Circuits
- L'amplificador

Cada grup va muntar un rectificador de potència estabilitzat i un d'ells va fer, a més, una ràdio.

Volem agrair des d'aquí la col·laboració del Departament d'Electrònica de l'U.A.B. i sobretot del doctor Serra que ens va deixar tots els materials que ens van fer falta.

activitats

Durant el curs d'enguany, professors de Física i Química ens vam proposar com objectiu fonamental la preparació d'unitats didàctiques de Física i Química per al segon de BUP. Diverses escoles i instituts col·laboren provant els temes a classe.

El nostre mètode de treball és actiu. Intentem posar els alumnes davant de situacions experimentals, amb instruccions molt clares que donguin indicacions que permetin la investigació en grup. Una posada en comú final serveix per discutir els diferents resultats i fixar els conceptes.

— Actualment tenim preparada una part del segon. Ens proposem seguir en aquesta línia, elaborant nous temes, fins completar el programa de segon, tercer i COU.

— Ens proposem difondre al màxim aquests temes, fruits de dos anys de treball.

— Per altra banda, i donat que l'opció de Tecnologia de les EATP corre a càrrec dels Seminaris de Física i Química a la majoria d'INB, estem preparant guions de treball per als professors d'alguns temes com:

la fotografia
l'automòbil

— Pensem fer una llista de totes les pel·lícules de Física i Química que es trobin a Barcelona i que serveixin d'ajut per a l'exposició de qualsevol tema.

— Com a complement de les classes volem preparar visites a fàbriques per veure l'aplicació pràctica a la indústria de conceptes explicats a l'escola. Per això cal fer abans la visita i preparar els guions de treball.

— L'elaboració dels temes en català ens està donant un modest vocabulari científic que voldríem ampliar i publicar si fos possible.

Ens reunim als locals del Centre Didàctic de les Ciències Experimentals (Sacristans, 3 principi 2a.) tots els dissabtes a les 10 del matí.

Per més informació podeu trucar a Jordi Roig, tel. 3710602.

Esperem la teua col·laboració.

Químiques.

La comissió de Química va organitzar dos cursos com a col·laboració amb l'Escola d'Estiu: un dedicat al laboratori escolar i l'altre, a l'Ensenyament de la Química a partir de l'experimentació.

Hi varen assistir uns trenta professors, tant a l'un com a l'altre, tots ells interessats en estudiar la manera d'introduir experimentalment el major nombre de temes del programa oficial. Exposarem breument els continguts que es varen posar en comú al llarg dels deu dies de treball i les conclusions que se'n deriven.

L'ensenyament de la Química a partir de l'experimentació: Es va proposar una possible alternativa als programes actuals de Química (ja que aquests ens semblaren massa teòrics i ambiciosos) que consistia en definir com a *objectius prioritaris* de l'ensenyament de Química fins a 2on. BUP inclús, l'habituar els alumnes a la feina experimental i, per tant, al raonament inductiu, a l'observació atenta i a saber comunicar clarament els resultats de l'experiment, emprant un llenguatge científic. Les pràctiques de laboratori han de constituir el centre d'aquesta nova programació, que ha d'anar seguida d'una nova manera de fer problemes i d'avaluar.

Va ser presentat a discussió per alguns assistents un possible programa per a introduir progressivament els conceptes bàsics en la Química del BUP a partir de determinats experiments a realitzar, al llarg dels cursos d'EGB, en àrea de ciències naturals i de l'atenció a canvis químics "casolans" que tothom coneix. La feina experimental va semblar especialment adequada als més petits, que generalment troben gust en la feina manual i que tenen dificultats en l'abstracció.

Així, a poc a poc, els alumnes aprenen "Química descriptiva" que és necessària per a interpretar qualsevol experiment. També es va repartir un recull de problemes inspirats en fets experimentals senzills, que l'alumne ha de resoldre amb un raonament inductiu i que posen a prova els seus coneixements de les propietats de les substàncies que han fet servir al laboratori.

Es varen dedicar també unes sessions a considerar la importància del conreu del llenguatge en tot l'ensenyament, sense oblidar les àrees de ciències, ja que és un mitjà d'estructuració del pensament. A Catalunya, a més, ens trobem mancats de textos en la nostra llengua i aquest problema va ser també tractat, es va veure que el desig d'ensenyar en català era un factor que gran part dels assistents tenien en comú, però que a tots ens resultava una tasca difícil.

el laboratori escolar

Aquest curs estava preparat per a què el seguisin els mestres que donen classes a 2a. etapa d'EGB, però, donat que la matrícula va ser coberta únicament per llicenciats, es va decidir conjuntament sintetitzar el curs en una setmana

i deixar l'altra per a desenvolupar un dels punts del programa: el planteig i la realització d'una classe experimental. La primera setmana, doncs, es van tocar els aspectes d'acondicionament, manteniment, seguretat, etc. del laboratori, que si bé no deixen de ser sempre interessants de comentar, eren ja coneguts per la majoria dels assistents. La resta dels dies es va dedicar a l'estudi de la classe experimental: la seva planificació, la preparació del material i del laboratori, els papers del professor i de l'alumne durant la classe i la manera d'avaluar els coneixements i tècniques que s'han adquirit.

Els objectius del curs es van cobrir, doncs, no més a mitges, en canvi es va treballar sobre aspectes que no estaven previstos i, a més a més, es va produir un intercanvi d'experiències, mètodes de treball i material didàctic molt interessant.

L'últim dia de l'escola d'estiu, els professors que van participar en aquests dos cursos, (la major part dels quals van participar en tots dos) van quedar coordinats per a treballar, a partir del proper curs, a la comissió de químiques del col·legi.

Els components del curs d'"Ensenyament de la Química a partir de l'experimentació" van redactar un document en el que es recullen els aspectes que fan més difícil la feina del professorat de química:

"Els components del curs de l'Ensenyament de la Química a partir del laboratori, creiem que els professors de Química (i els de ciències experimentals, en general) ens trobem amb grans dificultats en la nostra feina degut a l'increment de dedicació que significa la preparació de pràctiques, i el control dels alumnes al laboratori.

Creiem que, per tal de poder donar als alumnes el bon ensenyament que desitgem, cal denunciar:

- 1.- La manca de recursos a les escoles per a l'ensenyament de la química experimental (i de totes les ciències experimentals en general).
 - 2.- La necessitat de la introducció d'alguns aspectes de la química a primer de BUP.
 - 3.- La impossibilitat de fer classes experimentals amb 40 alumnes per classe, considerant òptim el nombre de 28 alumnes per classe recomanat per la UNESCO.
 - 4.- La manca de sincronització dels programes de Física i Química amb els d'altres assignatures relacionades, un exemple pot ser l'estudi de la Biologia molecular a 1er. de BUP, quan els alumnes no tenen cap coneixement de química orgànica.
- I indicar:
- 5.- La necessitat d'hores remunerades de preparació de pràctiques al marge de les hores de classe, preparació i correcció.
 - 6.- La necessitat d'impulsar l'elaboració i difusió de material didàctic en català."

Voldríem convidar-vos a tots a treballar amb nosaltres en aquesta tasca de fer de la Química una assignatura planera i suggestiva pels nois més joves, que els permeti conèixer i comprendre els materials que formen el seu medi ambient i els canvis que coneixen des de sempre, perquè formen la base de la dinàmica de la seva vida i de la indústria més casolana; sense oblidar que, a poc a poc, els hem d'ajudar a assolir un rigorisme científic que els farà possible comprendre les abstraccions que són la base de les grans teories de la química que començaran a aprendre a 3er de BUP.

La tasca que hem iniciat té com a finalitat fer que l'estudi de la Química sigui més fàcil i agradable pels alumnes i menys dura i profitosa pels professors. Per això ens cal dur a terme diverses activitats. Aquestes activitats són:

- Preparació dels programes de Química i Física de segon i tercer de BUP. Els grups que fan aquesta feina treballen al Centre Didàctic de Ciències Experimentals.
- Col·laboració amb l'ICE en tot el que sigui possible.
- Organització de cursos de reciclatge per a professors.
- Preparar visites a fàbriques, pensant en possibles excursions didàctiques amb alumnes.
- Elaboració de material didàctic sense seguir el programa.

ma oficial, cercant una alternativa als programes actuals, tan extensos i memorístics.

— Recollir i facilitar informació sobre el material didàctic que hi ha a altres països que han dedicat més atenció a la didàctica de les ciències experimentals.

— Facilitar contactes entre professors de Química de diferents nivells: EGB, BUP, Formació Professional, COU, Universitat.

— Elaborar material didàctic en català. Procurar tenir a disposició dels interessats tota la informació sobre les possibles publicacions de temes científics en català i organitzar alguna xerrada o curset en aquesta línia.

Si us interessa col·laborar en alguna d'aquestes tasques truqueu a: Lúcia Rodrigo 2546155 o bé a Mercè Izquierdo 2110572.

Ens reunim periòdicament. Podeu demanar informació al col·legi.

Matemàtiques.

Història.

La Comissió de Matemàtiques (grup Zero) porta dos anys treballant en un projecte d'investigació de l'ensenyament de les matemàtiques al BUP.

Partint de la situació actual de l'ensenyament de les matemàtiques, del fracàs escolar generalitzat, almenys en medis socio-culturals no privilegiats, hem analitzat les causes intentant cercar una alternativa. Bàsicament, davant d'unes matemàtiques axiomàtiques, ensenyades de dalt a baix (començant la casa per la teulada), exclusivament deductives i presentades d'una forma totalment elaborada, acabada i deslligades de tot context, considerem que és necessari treballar en la línia d'ensenyar les matemàtiques de mode constructiu (de baix a dalt i sols després de dalt a baix), i partint de problemes reals d'interès general, lligats a la realitat social, econòmica i científica dels alumnes i del país.

Tenint com a base aquesta anàlisi, ens hem plantejat tres tipus d'objectius:

- 1.- Verificar la validesa dels nostres plantejaments pedagògics de les matemàtiques.
- 2.- Formular un programa per a l'ensenyament de les matemàtiques que s'adapti a les possibilitats i necessitats actuals del nostre país.
- 3.- Intentar donar elements de reflexió i eines de treball als ensenyants de matemàtiques.

Mètode de treball.

Ens hem centrat d'entrada en el BUP, nivell d'ensenyament en el que treballem com a ensenyants els membres de la Comissió, tot i essent conscients que aquesta feina fóra encara molt més necessari fer-la a EGB. Pensem que caldrà abordar-la tot seguit.

La primera etapa ha consistit en elaborar uns materials de treball per al BUP seguint els plantejaments esmentats.

Disposem ja d'uns fascicles que cobreixen aproximadament el 1er i 2on de BUP. Els materials són escrits en català, encara que editem també una edició traduïda al castellà.

Aquests fascicles han estat experimentats a bastants Instituts i també en algun Col·legi privat, però fins aquest any, d'una forma bastant incontrolada, degut als pocs medis de què disposem.

Informe del curs (6.121) organitzat per la Comissió a la XII Escola d'Estiu de Barcelona.

Com altres anys la Comissió va fer un curs a l'Escola d'Estiu de Barcelona.

La primera sessió es va dedicar a exposar breu-

ment les línies bàsiques (filosofia) que orienten el treball del grup i del projecte d'investigació. Les sessions següents es van dedicar a exposar en concret els temes principals que tenim elaborats i a discutir-los amb els participants. Per ordre, es van tractar els temes següents: Funcions (1er BUP), Funcions exponencial i logarítmica (2on BUP), Derivades (2on BUP), Probabilitats (1er BUP). També es va fer una sessió pràctica amb els participants sobre la declaració de renda i com treure'n profit per aplicar molts dels conceptes estudiats a 1er de BUP en el seu estudi (funcions, rectes, pendent i ordenada a l'origen, funcions rectilínies a trossos, interpolació, equacions, inequacions, paràbola). La darrera sessió es va dedicar a treure'n conclusions. Els participants van seguir el curs amb molt interès, intervenint activament i aportant crítiques valuoses basades en la seva pràctica. Es va considerar que seria molt interessant muntar un seminari permanent pel curs vinent.

Aquest curs es va tornar a fer a l'Escola d'Estiu de Bilbao organitzada pel Col·legi de Llicenciats de Bilbao que va tenir lloc a primers de setembre.

També vàrem participar en el 28 Congrés Internacional pour l'Amélioration de l'Enseignement des Mathématiques (CIEAM) celebrat aquest any a Lausanne (Suïssa), el tema del qual era "L'avaluació". L'any vinent aquest congrés tindrà lloc a Santiago de Compostela (durant els primers dies del mes d'agost) i tindrà per tema general "Les matemàtiques i l'ensenyança interdisciplinària".

Programa de treball pel curs 77-78

Ha quedat, en part, coberta una primera etapa del projecte que ha consistit en l'elaboració de materials i la seva experimentació inicial. Disposem dels materials fonamentals per cobrir 1er i 2on de BUP. Encara que s'ha de continuar elaborant-ne de nous i millorant els existents, hem considerat necessari començar una experimentació més controlada. A rel del curs d'estiu hem organitzat un seminari amb tots els professors interessats en experimentar-los de forma que puguem treure conseqüències d'aquesta experimentació.

El seminari té lloc als locals de l'ICE de la Universitat Autònoma de Barcelona (Avda. Sant Antoni Ma. Claret, 171. Tel. 2553678), els dimarts (cada 15 dies) de 18 h. 30 a 20 h. 30 (de 18 h 30 a 19 h 30 per 2on de BUP i de 19 h 30 a 20 h. 30 per 1er.)

Degut als pocs mitjans amb què comptem, hem decidit d'aprofundir el treball de 1er i 2on abans d'abordar la preparació del 3er.

Per al 2on trimestre tenim previstes una sèrie de conferències o sessions de treball a càrrec de col·legues francesos de diversos IREM's (Institut de Recherche de l'Enseignement des Mathématiques) que seran anunciades al seu moment.

Investigació.

La Comissió d'investigació es va plantejar la seva participació a l'Escola d'Estiu de 1977, conscient que es dirigia a un públic format fonamentalment per ensenyants, i com un intent de fer arribar a aquest públic les dues qüestions que constitueixen la problemàtica principal del seu objecte d'estudi.

1. **Política científica a Catalunya**, amb els següents objectius:
 - a) una anàlisi de la situació científica i tècnica a Catalunya a partir de la comparació amb altres països; aportació d'elements per a una alternativa de política científica.
 - b) Elements de discussió entre els tres tipus d'organització dels treballadors científics i tècnics.
 - c) Una primera aproximació a les posicions dels tres blocs polítics cara a la planificació científica.

2. **Patologia de l'entorn humà**, els diferents grups de la Comissió van presentar a debat els aspectes treballats en el curs ante-

rior:

- a) L'equilibri natural d'un riu i la seva alteració per l'home. Un exemple: el Ter.
- b) Embassaments. Un exemple: el pantà de Sau.
- c) Principals contaminants de les aigües (fertilitzants, pesticides, metalls pesats, detergents).
- d) La contaminació atmosfèrica (focus, inventari d'emissions, evolució dels contaminants en l'espai).
- e) Problemàtica de les centrals nuclears (fonts d'energia, crisi energètica —les seves raons—, funcionament d'una central nuclear, cicle de l'urani, incidència de les centrals nuclears sobre el medi ambient, costos socials d'aquestes centrals).
- f) Incidència de la contaminació del medi sobre la salut.

Els ensenyants que s'inscriviren en ambdós cursos resultaren heterogenis, així com ben diferenciades les conclusions a què arribà la Comissió en un i altre. Els inscrits s'interessaren directament pels objectius del curs *Patologia de l'entorn humà*, però no s'esdevingué el mateix pel que fa al curs sobre *Política científica a Catalunya*, donat que la problemàtica de la ciència queda lluny de la majoria dels ensenyants. Tot i així la Comissió d'Investigació creu positiva la seva participació com a tal a l'Escola d'Estiu car l'anàlisi crítica dels seus objectius per part dels assistents així com el poder confrontar els seus plantejaments amb ensenyants preocupats per la funció de la ciència a l'escola, ha permès un avanç real a aquest nivell juntament amb la incorporació de nova gent que ha ampliat el camp d'actuació de la Comissió.

Privada.

Davant de la dispersió típica i tòpica dels ensenyants de l'escola Privada, sobretot enfront d'altres estaments docents, s'ha constituït una Comissió oberta per analitzar la situació concreta en el marc que ocupa i en relació amb les altres categories d'ensenyants per tal d'anar a la constitució del Cos Únic d'ensenyants, preconitzat per la Comissió de Privada del Col·legi de Llicenciats de Madrid.

Pensem que és una tasca molt i molt urgent que tots els ensenyants de la Privada adquirim consciència de la nostra situació de minusvalia professional i estrenyem files per a la formació d'un front comú que tingui com a objectiu principal aportar alternatives a la nostra nefanda situació, però també creiem que seria utòpic pensar que el canvi pogués ser potenciat per nosaltres solament, sense tenir en compte un ventall més ampli de forces, és a dir, les instàncies polítiques i sindicals que operen en el camp de l'ensenyament i la reflexió comuna amb els altres estaments docents.

El pas previ per abordar la nostra pròpia i específica problemàtica, però, ha de ser atorgar-nos una coherència interna, suficientment sòlida, per solucionar les nostres pròpies contradiccions i avançar en el camí que ens marquem.

Per començar hem elaborat un escrit on s'exigeix que el barem de les oposicions —forma més que arbitrària del recrutament del professorat— sigui idèntic per a tots els ensenyants. El text del qual és el següent:

"Ante la posibilidad de que siga vigente la actual situación de convocatoria de oposiciones que discrimina claramente a los enseñantes de Privada y de Estatal perpetuándose diferencias estamentales y corporativas en el Cuerpo de Docentes, la Comisión Permanente de Licenciados de Enseñanza Privada reunida en el Colegio de Licenciados el día 29 de Noviembre de 1977 para la elaboración de un baremo de puntos de cara a las oposiciones, exige una igualdad de oportunidades que se concreta en:

- a) Idéntica valoración en todos los apartados correspondientes al punto 2.1.8. referido a los Servicios Docentes prestados publicado en la orden del 17 de Febrero de 1977 del Boletín Oficial del Estado por la que se convoca concurso oposición a Ingreso en el Cuerpo de Profesores agregados de Bachillerato.

b) Idéntica resolución aplicada a la Fase de concurso de Oposición a Ingreso en el Cuerpo de Profesores Catedráticos de Bachillerato (orden del 17 de Febrero de 1977 del Boletín Oficial del Estado)."

A més es comunica que, a partir d'ara, hi haurà reunions periòdiques sobre aquest tema, i que la Secretaria del Col·legi de Llicenciats facilitarà oportunament la informació necessària a totes aquelles persones interessades en la potenciació i gestió de la Comissió Oberta d'Ensenyants de la Privada.

Filosofia.

S'ha iniciat la Comissió de Filosofia. Es pensa treballar immediatament en un programa sobre filosofia en el batxillerat, en l'elaboració d'un vocabulari filosòfic català, en la didàctica de l'ensenyament d'aquesta disciplina, en bibliografies temàtiques, així com també es preveuen cursos de reciclatge i taules rodones a l'entorn de temes monogràfics.

Qui s'interessi per aquesta comissió que telefoni o bé a en Josep M. Rovira (258-16-49) o bé a en Ferran Requejo (247-60-92).

Seccions Professionals

La S.P. de Biòlegs torna a bellugar!

Almenys això és el que intentem. Que la Secció Professional de Biòlegs sigui un nucli de treball que aplegui la major part possible d'estudiants i professionals de la biologia. Que, tot organitzant-se, serveixi per a la consecució del reconeixement professional del seu treball, i com a plataforma d'incidència a nivell col·lectiu sobre els problemes que té plantejats la nostra societat en el sí d'una gestió democràtica.

Per això, el nou equip de gent que forma part de la Secció Professional de Biòlegs, acaba de treure un nou Butlletí (el núm. 6) que sota el títol genèric de "BIOLEGS" intentarà mantenir un contacte periòdic i directe.

En aquest primer intent —encara no sabem si prou reeixit— s'explica d'on venim; el que hem anat fent fins ara, i allò que ens agradaria fer així que puguem.

Una notícia que voldríem avançar-vos i que no consta en aquest primer número, és la discussió que portem a terme; encara a nivell intern, sobre la celebració d'un Simposium de biòlegs a nivell d'Estat, que seria el primer.

La proposta en concret serà estudiada el sis de desembre per l'Assemblea de la Secció Professional, i posteriorment per d'altres organitzacions de biòlegs de tot l'Estat.

Al proper número de "BIOLEGS" us en tornarem a parlar. Fins llavors i sempre que vulgueu, ja sabeu on trobar-nos.

Delegacions

Manresa.

1. ACTIVITATS INTERNES DEL COL·LEGI

S'han fet diverses assemblees generals, per parlar de:

5 - Novembre - 1976: Elecció de nova Junta a la Delegació i discussió de les activitats per al curs 1976-77.

18 - Novembre - 1976: Problemàtica de l'ús del català a l'ensenyament.

10 - Desembre - 1976: Discussió del document: "Per una alternativa democràtica municipal".

14 - Octubre - 1977: Resum de l'activitat del Col·legi durant el curs 1976-77, i planificació de les properes activitats.

També s'han fet d'altres reunions amb els temes:

11 - Febrer - 1977: Presentació de la candidatura encapçalada per Borja de Riquer (Eleccions del Col·legi).

17 - Febrer - 1977: Presentació de la candidatura encapçalada per Helena Ferrer (Eleccions del Col·legi).

5, 10, 12 - Maig - 1977: El sindicat dels ensenyants. Elaboració d'una plataforma reivindicativa.

2. ACTIVITATS DE LES COMISSIONS

Comissió de Ciències Naturals: continua, molt lentament, la confecció d'un arxiu de diapositives geològiques i biològiques de la Comarca de Bages.

Comissió de la Didàctica de les Llengües: fa una enquesta sobre l'ensenyament de les llengües a les diferents escoles de Manresa.

Comissió de Matemàtiques: fa un curset sobre "Classificació de" dirigit per Pere Rubió i Diaz, del mes de desembre al mes de febrer.

3. CONFERENCIES

1 - desembre - 1976: "Les Centrals Nuclears" per Joan Creus i Hortènsia Fernández. Cicle: *La Natura: propietat col·lectiva*.

19 - gener - 1977: "Dels Andes a l'Amazonas" pel Dr. Joaquim Montoriol Pous.

26 - gener - 1977: "Les illes dels fòssils vivents" pel Dr. Joaquim Montoriol Pous.

16 - març - 1977: "L'aprofitament de l'Energia Geotèrmica" per Josep F. Albert. Cicle: *La Natura: propietat col·lectiva*.

23 - març - 1977: "La contaminació de les aigües", per M. González Cabré. Cicle: *La Natura: propietat col·lectiva*.

29 - Novembre - 1977: "Nord-4", a càrrec del Dr. Joaquim Montoriol Pous.

ALTRES ACTIVITATS PÚBLIQUES

Febrer - 1977: Convocatòria dins les Festes de la Llum, d'un Concurs Escolar de Redacció, amb el títol "La conservació de la Natura". Varen participar-hi 254 escolars i els premis es varen donar el 26 de febrer.

Maig-Juliol - 1977: El Col·legi participa i col·labora en la creació d'una Coordinadora d'Ensenyants del Bages, que agrupa a mestres i llicenciats, tant estatals com de privada. La coordinadora desapareix al setembre, en formar-se diferents centrals sindicals.

Maig - 1977: Col·labora amb les activitats de l'àmbit d'ensenyament del Congrés de Cultura Catalana.

Agost-Setembre - 1977: Col·labora en les gestions per a la creació a Manresa d'un Centre d'Extensió de l'Escola Univer-

sitària de Formació del Professorat, depenent de la Universitat Autònoma de Barcelona. En constituir-se el Patronat, hi forma part.

Setembre - 1977: Col·labora en les activitats de la III Escola d'Estiu de Manresa i Comarques.

Octubre - 1977: Inicia les gestions per a crear a Manresa un segon Institut de Batxillerat.

A més el Col·legi forma part de: Assemblea Democràtica de Manresa, Secretariat d'Entitats (que reneix, ara) i Coordinadora de Col·legis Professionals.

ACTIVITATS PER A 1977-1978

La delegació pretén continuar en la línia començada durant el curs anterior, remarcant més les activitats de les diferents comissions del Col·legi, especialment buscant el paper del Col·legi en la millora de la qualitat de l'ensenyament i dels ensenyants en els aspectes: didàctic, material escolar adequat, cursos de reciclatge per ensenyants, seminaris d'aprofundiment. En aquesta línia col·laboraren la IV Escola d'Estiu.

D'altra banda, el Col·legi vol crear una Borsa de Treball al mateix temps que intenta col·laborar amb els diferents centres d'ensenyança perquè a l'hora de contractar nous llicenciats, s'escolleixin llicenciats de la comarca preferentment.

El Col·legi, en un altre ordre de coses, organitzarà un seminari de sindicalisme entre els seus col·legiats.

Quant a les conferències públiques, es pensa ampliar el seu contingut, ja que durant el curs anterior han estat de caràcter exclusivament naturalista.

Es idea, també de Col·legi, la de crear una Comissió Municipal d'Ensenyament i participar-hi juntament amb associacions de pares, mestres i conselleries d'ensenyament de les associacions de veïns.

Continuarà el Col·legi en les gestions iniciades per a crear un nou Institut de Batxillerat a Manresa.

Per últim, el Col·legi ha estat escollit, amb altres Col·legis Professionals per organitzar les Festes de la Llum, que tindran lloc a Manresa el proper mes de Febrer.

Terrassa.

Resum d'activitats de l'any 1977

Durant tot l'any 1977 la Comissió Gestora i alguns llicenciats i mestres ens hem reunit cada primer dilluns de mes a la Delegació d'Omnium Cultural. Malgrat que aquestes reunions eren obertes a tots els llicenciats, l'assistència ha estat molt escassa i és per això que no hem pogut realitzar eleccions d'una junta completa.

En la primera reunió ens proposarem uns objectius alguns dels quals hem anat realitzant al llarg de l'any:

— Oferir conferències, xerrades i taules rodones, tant als llicenciats com a tots els ciutadans interessats en temes d'educació.

— Organitzar unes Jornades Pedagògiques.

— Col·laborar amb el grup de psicòlegs.

— Assistir als llicenciats per mitjà d'una borsa de treball.

Xerrades i conferències

Amb motiu de les eleccions per a la renovació parcial de la Junta al Col·legi de Llicenciats, varem presentar a Terrassa les dues candidatures: el dia 15 de febrer la candidatura encapçalada per Helena Ferrer i el dia 16 l'encapçalada per Borja de Riquer.

Al març, sota el títol general de "L'ensenyament a l'època de la Generalitat", es feren dues conferències: el dia 9, Ferran Fullà parlà del "Marc polític i social d'aquest període" i Jaume Carbonell de la "Situació de l'ensenyament a la República"; el dia 14, Mariona Ribalta del "Model de ges-

ció pública de l'ensenyament 1936-39".

El dia 23 de maig ens reunirem per treballar sobre el tema "Les eleccions a l'escola". Hi participà Onofre Jenner, membre d'un equip de Rosa Sensat que preparaven aquest tema.

Jornades Pedagògiques

Per tal de preparar les Jornades Pedagògiques que ens proposàvem de fer a començament del curs 1977-78, pel juny, varem realitzar una enquesta entre els llicenciats, mestres i educadors de llars d'infants.

Ja a principis d'octubre començarem a treballar en la preparació de les Jornades Pedagògiques que s'hauran celebrat la quinzena del 21 de novembre al 3 de desembre.

La Coordinadora de Guarderies de Terrassa i Rosa Sensat, col·laboren amb la Delegació del Col·legi de Llicenciats.

Grup de Psicòlegs

El grup de Psicòlegs, representant el Col·legi de Llicenciats, participen en una Comissió ciutadana que negocia amb l'Ajuntament la planificació de l'ensenyament especial a Terrassa.

Projectes per a l'any 1978

Durant l'any 1978 pensem continuar reunint-nos periòdicament, oferir als llicenciats informació sobre qual-sevol tema d'interès que sorgeixi, participar en la vida cultural de la ciutat, organitzar conferències, xerrades...

Concretament al primer trimestre de l'any 78 tenim intenció de fer un curs monogràfic sobre Terrassa i la comarca del Vallès, orientat sobretot a lligar els continguts dels programes de Ciències Socials i Naturals d'E.G.B. amb la realitat local.

També pensem repetir les Jornades Pedagògiques a començament del curs 1978-79 i, si és possible, ampliar els cursos als professors de BUP.

Vic.

La primera tasca de què s'ocupà enguany la Delegació fou la preparació de les Eleccions per a la renovació de la Junta del Col·legi. Amb aquest motiu es preparà una presentació pública de les candidatures. Encara que en principi només es tingués la col·laboració d'una d'elles, finalment arribà representació de totes dues i la presentació fou feta conjunta-ment. (14 de febrer).

A nivell ciutadà i juntament amb altres entitats vigatanes, la Delegació col·laborà en la campanya "Volem l'Estatut". En Jaume Carbonell parlà sobre "L'ensenyament a la Generalitat". (11 de febrer). Amb motiu de la festa de Sant Jordi que aquest any s'esqueia en dissabte, la Delegació considerà oportú la celebració d'una diada escolar el divendres 22 d'abril. Encara que al principi hi hagueren dificultats perquè no tothom interpretava correctament la intenció de la festa, una comissió d'alumnes, pares i professors, féu possible el següent programa:

— al matí, tots els escolars d'EGB i BUP, prepararen murals i dibuixos al·lusius de la diada que foren exposats a partir de les dotze del migdia a la plaça Major. D'aquesta manera la festa escolar prenia un caire ciutadà.

— a la tarda, es celebrà un festival en el que hi col·laboren els nois de les escoles i el cantant Rafael Subirachs. S'acabà la festa amb una ballada de sardanes.

Un dels temes que ha ocupat la majoria de reunions de la Junta de la Delegació és el paper que li cal prendre al Col·legi donada la nova situació política. Algunes de les tasques que s'havien portat a terme en anys anteriors són ara més específiques d'organismes pròpiament polítics. Davant això es

prengué la determinació d'impulsar únicament aquelles tasques que fossin de competència professional, en l'àmbit pedagògic i en el laboral. Considerem a més, que aquesta segona tasca, a la llarga ha de ser competència dels sindicats. Ara com ara, però, la Delegació ha considerat que havia d'impulsar la tasca de sindicació dels llicenciats. Amb motiu d'això, juntament amb d'altres ensenyants, es donà suport a la presentació pública de l'USTEC (18 de novembre), ja que sembla que és l'opció sindical que interessa més a la majoria de llicenciats d'aquesta Delegació.

A nivell pedagògic, han treballat la Comissió d'Història i la de Llengua. La primera ha preparat al llarg del curs, quatre sessions de cinema d'acord amb el programa de "Història de la Cultura i de l'Art" de primer de BUP. Considerant que era una tasca que es portava a nivell de tots els col·legis de Vic i per tant d'àmbit ciutadà, es demanà i s'obtingué la col·laboració econòmica de l'Ajuntament de Vic i de la Comissió de Cultura de la Sadei (societat inversora catalana). També hi col·laboren econòmicament les Associacions de Pares.

La Comissió de Llengua, organitzà dues sessions de teatre (18 d'abril i 16 de maig), per als alumnes de Bàsica. Fou el grup "La Sínia", qui presentà dues sessions sobre teatre clàssic i medieval. També en aquest cas hi hagué col·laboració econòmica de la Sadei i de la Caixa d'Estalvis de la Vella.

De cara a l'any vinent, es pensa centrar tot el treball de la Delegació en l'aspecte pedagògic. Com a primer pas s'ha procedit a la posada al dia del fitxer dels col·legiats per tal de poder fer arribar informació a tothom. Així mateix s'intenta connectar amb el professorat d'EGB d'Osona, que en diverses ocasions ha manifestat interès en rebre informació i participar en les tasques de la Delegació.

La Comissió d'Història té entre mans un treball de recopilació gràfica (diapositives i films), de la realitat geogràfica i històrica de la Comarca d'Osona. És un material pedagògic que la Delegació posaria a la disposició de totes les escoles que ho demanessin. Al mateix temps pensa continuar organitzant els cicles de cinema per als alumnes de primer de BUP i ampliar-los als de tercer.

La Comissió de Llengua, té intenció de seguir programant sessions de teatre per als alumnes de Bàsica, fent-les extensives, si és possible, als de BUP. També està recollint informació sobre la realitat lingüística a les escoles d'Osona, tant pel que fa al fet sociolingüístic com a la pedagogia que s'empra.

La Delegació continuarà donant suport a qual-sevol iniciatives que incideixin en el tipus d'activitats que s'ha proposat.

Biblioteca

Noves adquisicions

AGUILAR, J.A.— Planeación escolar y formulación de proyectos. México, Ed. Trillas, 1977.

ALCOVER, A.M. i F. de Borja MOLL.— Diccionari Català-Valencià-Balear. 10 vol. Barcelona, Gráf. Instar, 1975.

ANDERSON, J.— Redacción de Tesis y Trabajos escolares. México, Ed. Diana, 1972.

ARANGUREN, J.L.— El futuro de la Universidad y otras polémicas. Madrid, Taurus, 1973.

BARREIRO, Julio.— Educación Popular y proceso de concientización. 3ª ed. México, S. XXI, 1976.

BEAUDOT, Alain.— La créativité à l'école. Paris, PUF, 1974.

BENEDITO, V.— VEGA, A.— Grupos de Formación y profesorado. Barcelona, Círculo Editor Universo, 1977.

BLAUG, M.— Economía de la Educación. Madrid, Tecnos, 1972.

BOZAL, Valeriano.— Una alternativa para la enseñanza. Madrid, Centropress, 1977.

CARBONELL, Jaume.— L'Escola Normal de la Generalitat. Barcelona, Ed. 62, 1977.

CAVALLINI, Graziano.— La fábrica del deficiente. Madrid, Sociedad de Educación Atenas, 1975.

CIARI, Bruno.— Modos de enseñar. Barcelona, Avance, 1977.
 C.N.T., Sindicato de Enseñantes.— Por un aprendizaje libertario. Madrid, Campo Abierto Ed., 1977.

COLLEGI DE DOCTORS I LLICENCIATS DE CATALUNYA I BALEARS.— La manca de places escolars d'ensenyament mitjà a Barcelona. Barcelona, 1977.
 — Conclusions de la Primera Escola d'Estiu del País Valencià. València, Tres i Quatre, 1977.

DEBESSE, M. — MIALARET, G.— Aspectos sociales de la educación. Barcelona, Oikos-Tau, 1976.

ETIENNE, Guillermo.— Becas y estudios de postgraduados. México, Limusa-Wiley, 1973.

FABRA, Pompeu.— Diccionari General de la Llengua Catalana. Barcelona, Edhasa, 1977.

FERNANDEZ CORTES, F.— Asamblea en la escuela. Bilbao, Zero, 1977.

FERRER I GUARDIA, Francesc.— La Escuela Moderna. Bilbao, Zero, 1977.

FITZPATRICK, Sheila.— Lunacharski y la organización soviética de la educación y de las artes (1917-1921). Madrid, Siglo XXI, 1977.

GEORGE, K. D. y otros.— Las Ciencias Naturales en EGB. Madrid, Santillana, 1977.

GERBOD, P.— Los enseñantes y la política. Madrid, Edaf, 1977.

GIRARDI, Giulio.— Por una pedagogía revolucionaria. Barcelona, Laia, 1977.

GOMEZ BARNUSELL.— El magisterio como profesión. Barcelona, Ariel, 1972.

GRIGNON, Claude.— L'ordre des choses: les fonctions sociales de l'enseignement technique. Paris, Ed. de Minuit, 1971.

GUERIN, J.C.— La F.E.N. un sindicat? Paris, Ed. du Cerf, 1973.

HANNOUN, H.— Ivan Illich o la escuela sin sociedad. Barcelona, Península, 1977.

HERRERA, Miguel.— La enseñanza, Madrid, Emiliano Escolar ed., 1977.

HOWE, L.W.— Como personalizar la educación. Madrid, Santillana, 1977.

I.C.E.— UNIVERSITAT AUTONOMA.— Actas de las Primeras Jornadas Pedagógicas sobre la enseñanza del Francés en España. Barcelona, 1976.

I.C.E.— UNIVERSITAT AUTONOMA.— Jornades Pedagògiques de planificació lingüística a l'Estat espanyol. Comunicacions, ponències i conclusions dels seminaris. Barcelona, 1976.

I.N.B. EGARA, Alumnes de: Volem l'Escola Catalana. Barcelona, Ed. de la Magrana, 1977.

INSTITUCION FAMILIAR DE EDUCACION.— La escuela libre y autónoma en Europa. Barcelona, 1977.

JORGENSEN, Mosse.— Una escuela para la democracia. Barcelona, Ed. Laertes, 1977.

KAUFMAN, A.— Planificación de sistemas educativos. México, Trillas, 1976.

KOHZ, H.R.— Autoritarismo y libertad en la enseñanza. Barcelona, Ariel, 1974.

LACALLE, Daniel.— Enseñanza Técnica y Formación Permanente. Madrid, Ayuso, 1975.

LEVITAS, M.— Marxismo y sociología de la educación. Madrid, S. XXI, 1977.

MEDINA, Esteban.— La lucha por la educación en España 1770-1970. Madrid, Ayuso, 1977.

MONES, Jordi.— La enseñanza, problema político. Barcelona, Nova Terra, 1967.

MONES, Jordi y otros.— Ferrer i Guàrdia y la pedagogía libertaria. Barcelona, Icaria, 1977.

NIDELCOFF, T.— La escuela y la comprensión de la realidad. Rosario, Ed. Biblioteca, 1971.

PARADA, J. Ramon.— Sindicatos y Asociaciones de funcionarios públicos. Madrid, Tecnos, 1968.

REPUSSEAU, J.— Pedagogía de la lengua materna. Barcelona, Planeta, 1976.

RIQUER, Martí de.— Història de la literatura catalana. Vol. II. III. Barcelona, Ariel, 1964.

ROSA SENSAT.— Vocabulari català de matemàtica bàsica. Barcelona, 1977.

SKINNER, B.F.— Más allá de la libertad y la dignidad. Barcelona, Fontanella, 1977.

SNYDERS, Georges.— École, classe, et lutte des classes. Paris, P.U.F., 1976.

TANGUY, Lucie.— Le capital, les travailleurs, et l'école. Paris, Maspero, 1976.

UNESCO.— Nuevo Manual de la Unesco para la enseñanza de las ciencias. Buenos Aires, 1975.

VARIOS.— Enseñanza, elecciones políticas y futuro educativo. Madrid, Narcea, 1977.

VARIOS.— Escola i llengua al País Valencià. València, Ed. Climent, 1976.

VARIOS.— Les lycéens. Paris, Ed. du Cerf, 1974.

ZAZZO, Rene.— Psicología y Marxismo. Madrid, Pablo del Río Ed. 1976.

ZOTTA, Donatella.— Experiencias pedagógicas en Cuba. Madrid, Sociedad de Educación Atenas, 1976.

B.O.E.

- 1/VI/77.— Orden de 19 de mayo de 1977 sobre *desempleo de los trabajadores de temporada*. p. 12176.
- 7/VI/77.— Orden de 31 de Mayo de 1977 sobre *ordenación de la Formación Profesional* durante el curso académico 1977-78. p. 12717.
- 7/VI/77.— Orden de 27 de Mayo de 1977 sobre ingreso de los *emigrantes españoles en Centros Estatales y no Estatales*. p. 12716.
- 14/VI/77.— Real Decreto 1310/1977 de 23 de abril por el que se actualizan la organización y normas de *funcionamiento de la Comisión Interministerial del Medio Ambiente*. p. 13291.
- 2/VII/77.— Real Decreto 1522/1977, de 17 de Junio, por el que se estableven normas para el ejercicio del derecho de *asociación sindical de los funcionarios públicos*. p. 14850.
- 15/VII/77.— Orden de 18 de Junio de 1977 por la que se aprueba la *Ordenanza de Trabajo para el personal que presta sus servicios en Centros de Asistencia y atención a Deficientes Mentales y Minusválidos Físicos*. p. 15908.
- 29/VII/77.— Orden de 30 de junio de 1977 por la que se prorroga la de 29 de noviembre de 1976, que estableció *nuevos contenidos en las orientaciones pedagógicas del área social en la segunda etapa de EGB*. p. 16898.
- 30/VII/77.— Real Decreto 1918/1977, de 29 de Julio sobre *estructuración del Ministerio de Sanidad y Seguridad Social*.
- 8/VIII/77.— Resolución de la Dirección General de Enseñanzas Medias por la que se resuelve aplicar la Orden Ministerial de 26 de noviembre de 1975 a aquellos alumnos que tengan completos seis cursos del *Plan 1957 de Bachillerato*, a falta de las pruebas de Grado Superior. p. 17656.
- 10/VIII/77.— Real Decreto Ley 39/1977 de 9 de agosto sobre concesión de varios *créditos extraordinarios* por un importe total de 20.000 millones de pesetas destinados a realizar inversiones urgentes *para combatir el paro*. p. 17849.
- 22/VIII/77.— Resolución de la Dirección General de Personal

por la que se hace pública la *lista única* de aprobados por asignaturas del *concurso-oposición* para ingreso en el *Cuerpo de Catedráticos Numerarios de Bachillerato* y nombramiento de funcionarios en prácticas. p. 18729.

- 23/VIII/77.- Resolución de la Dirección General de Personal por la que se hace pública la lista única de aprobados para las plazas convocadas y la de aspirantes que habiendo superado la segunda fase del ejercicio de la fase de oposición exceden del total de *plazas convocadas* para ingreso en el *Cuerpo de Profesores Agregados de Bachillerato*. p. 18851.
- 27/VIII/77.- Resolución de la Dirección de Enseñanzas Medias por la que se dan normas sobre la justificación de actividad laboral para la admisión a las pruebas de evaluación de Enseñanzas no Escolarizadas de *Formación Profesional de Primer Grado*.
- 2/IX/77.- Orden de 30 de Junio de 1977 por la que se modifican determinadas normas de la Orden de 23 de agosto de 1976 (BOE 26), que viene rigiendo en el desarrollo del concurso oposición a *ingreso en el Cuerpo de Profesores Adjuntos de Universidad*. p. 19689.
- 10/IX/77.- Real Decreto 2329/1977 de 29 de Julio sobre enseñanzas de *Viticultura y Enotecnia de Formación Profesional de 2º Grado* en régimen de Enseñanzas especializadas. p. 20394.
- 3/X/77.- Real Decreto 2541/1977 de 23 de Septiembre por el que se *modifican los Distritos Universitarios* de las Universidades de Bilbao y Valladolid. p. 21902.
- 24/X/77.- Orden de 29 de Septiembre de 1977 por la que se *convocan ayudas* para estudios de *Doctorado*. p. 23340.
- 27/X/77.- Real Decreto 2675/1977 de 15 de Octubre por el que se *suspenden las enseñanzas de Formación Política* en los Centros de Bachillerato y de Formación Profesional durante el curso académico 1977/78.
- 8/XI/77.- Real Decreto 2781/1977 de 29 de Septiembre por el que queda sin efecto a partir del curso 1977-78 el Decreto 3130/1970 de 8 de octubre (BOE 27) por el que fue creado el *Instituto experimental Piloto "Joanot Martorell"* dependiente del I.C.E. de la Universidad Autónoma de Barcelona.
- 14/XI/77.- Orden de 27 de Octubre de 1977 por la que se convocan *becas de Formación de Personal Investigador*. p. 24817.
- 18/XI/77.- Orden de 4 de Noviembre de 1977 por la que se hace público el *XVII Plan de Inversiones del Fondo Nacional para el Fomento del Principio de Igualdad de Oportunidades* para el curso 1977-78 p. 25249.
- 26/XI/77.- Real Decreto-Ley 43/1977 de 25 de Noviembre sobre *política salarial y empleo*. p. 25966.
- 28/XI/77.- Resolución de las Direcciones Generales de Personal y Enseñanzas Medias por la que se regula la fase de prácticas establecida en la Orden de 17 de Febrero de 1977 por la que se convocan la *provisión de plazas del Cuerpo de Catedráticos Numerarios de Bachillerato*. p. 26079.

Col·legi

"la manca de places escolars d'ensenyament mitjà a Barcelona"

L'any passat la Junta del Col·legi decidí encarregar a un equip de sociòlegs l'elaboració d'un treball d'investigació sobre la manca de llocs escolars a Barcelona. Aquest estudi, mancat a causa de les seves limitacions quant a nivells educatius (només BUP i FP) i quant a espai (Barcelona ciutat), la Junta, tanmateix, creu que pot ser útil a tots els col·legiats i encara a tota mena de lectors preocupats per la problemàtica de l'ensenyament.

El Butlletí núm. 20 del Col·legi ja oferia una àmplia informació sobre aquest treball; cal afegir-hi que ja ha estat publicat, amb el títol *la manca de places escolars d'ensenyament mitjà a Barcelona*, i que hom pot trobar-ne exemplars a la seu del Col·legi.

nous estatuts nacionals

En el B.O.E. de 5 d'agost d'enguany es va publicar el reial decret 1989/1977 de 23 de juliol que aprova els nous Estatuts del Consell General dels Col·legis de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències.

Segons aquests nous Estatuts el Ple del Consell està constituït per:

- a) Un president, un Secretari General i un Tresorer, que han d'ésser col·legiats en exercici de la professió.
- b) Els Degans dels Col·legis de Districte Universitari.
- c) El President del Consell d'Administració de la Mutuallitat.

A la reunió extraordinària del Ple del Consell General celebrada el dia 29 de setembre el President fins llavors del Consell General i els Degans varen elegir en votació secreta com a President, el Sr. Eloy Terrón Abad, degà del Col·legi de Madrid, com a Secretari General, el Sr. Mariano Pérez Galán, col·legiat de Madrid, i com a Tresorer, la Srta. Eulàlia Vintró i Castells, Vicedegana del nostre Col·legi.

La Comissió Permanent està constituïda pel President, Secretari General, Tresorer i sis Degans també designats per votació secreta dels Degans i que són els dels Col·legis de Bilbao, Cordova, Granada, Oviedo, Salamanca i València. Com a Vicepresident va resultar elegit el degà d'Oviedo i com a Interventor el de València.

El projecte d'Estatut General dels Col·legis Oficials de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències ha passat per la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Educació, que hi ha formulat algunes observacions que s'hauran de tenir en compte abans de passar el dit projecte a la Presidència del Govern.

comissions parats i filials

Les Comissions de Parats i Filials segueixen treballant. Els interessats en alguna d'aquestes dues comissions que vulguin obtenir-ne una informació més detallada, poden dirigir-se a la secretaria del Col·legi.

Cartes al director.

Benvolgut company:

Fins ara, al cap de mig any des de la presa de possessió, no he tingut ocasió d'adreçar-me a tu com a "vocal no docent".

En aquestes mateixes pàgines trobaràs referència de les qüestions específiques de la Vocalia que ja han estat tractades oficialment pel Col·legi. Puc avançar-te que està en estudi la nostra integració en una gran borsa de treball en la que intervindrien altres col·legis professionals. Les especialíssimes característiques del mercat de treball en què es mouen els ensenyants no permeten llur inclusió inicial en aquella borsa. Vull remarcar-te que l'elevada quantitat de dades personals i professionals que es demanen a cada titulat que s'integra a la borsa ens obliga a considerar seriosament tot el que faci referència al control d'aquella informació; espero que a primers de desembre s'hagi pres una decisió al respecte i tu puguis tenir una informació completa d'aquest assumpte.

El funcionament d'aquesta Vocalia pretén d'ésser plenament democràtic. Els documents que he presentat a la Junta de Govern han estat prèviament coneguts i aprovats per les juntes de les seccions de Biòlegs i Psicòlegs i per la secció d'Investigació en tant que podien afectar llurs àmbits professionals. Això vol dir fer i refer els documents diverses vegades. Per això, m'atreveixo a demanar-te la teva col·laboració activa en el funcionament d'aquesta Vocalia. En la mesura que hi siguem més gent, més factible serà arribar als múltiples i ben diversos problemes que afecten el gran nombre de companys que es guanyen la vida al marge de la docència... o que no se la guanyen enlloc.

Vull aprofitar l'avinentesa per comentar-te quin és la situació actual de tot l'embolic generat arrel de les impugnacions i posteriors reclamacions i aclariments que es produeixen després de la campanya electoral i resultat de les passades eleccions. Si no ho he fet abans és perquè l'últim Butlletí es tancà el set de Juny i fins uns dies més tard no vaig rebre la darrera comunicació del "Consejo General" respecte a tot l'afet. Per dir-ho d'una altra manera, tota aquesta qüestió estava "sub judice" i crec que no era ecorrecte, per part de ningú, fer-ne comentaris públics en cap sentit.

El "Consejo General" va resoldre negativament respecte de la meua reclamació sobre la validesa dels resultats electorals basada en possibles irregularitats en la campanya electoral.

Amb la mateixa data (18 d'abril) el "Consejo General" va enviar-me la resolució sobre la reclamació formulada per Helena Ferrer i Mallol, per la que sol·licitava es donés per anul·lada la votació efectuada el vint de febrer passat per cobrir la Diputació No Docent. L'apartat "resolvemos" (amb valor jurídic) indica que no és procedent anul·lar el resultat i declara que l'elecció va ser legítima i vàlidament realitzada per estar conforme a dret. Val a dir que el segon "considerando" (sense valor jurídic) de la mateixa resolució diu que el Diputat

No Docent no és un membre de Junta.

Vull recalcar que el "Consejo General" va declarar "legítima y válidamente realizada la citada elección, por estar sujeta a derecho". Amb això crec que han quedat al lloc que correspon les qualificacions de "mangoneo" i dubtes sobre la meua honradesa que el col·legiat Pau López i Castellote va abocar en contra meu en algun diari barceloní. I tot això després que públicament (acte de cloenda de la nostra campanya electoral) li havia donat els aclariments necessaris per a justificar el meu recte procedir en la qüestió de la meua presentació com a candidat a la Vocalia No Docent.

Fins al 27 d'abril passat el "Consejo General" no va remetre l'escrit de la Presidència aprovant les eleccions celebrades el 20 de febrer amb la relació de candidats electes a efectes de llur presa de possessió. Per tant, el fet que no prenguessin possessió fins al 3 de maig no es pot imputar a la presentació d'impugnacions com Helena Ferrer i Mallol va apuntar a la seva lletra que et va adreçar amb data de 9 de maig, o sigui abans que el "Consejo General" prenguéss les darreres decisions sobre tot aquest embolic.

La relativa contraposició dels textos del "Consejo General" abans al·ludits (l'un amb valor jurídic i l'altre sense) va generar nous escrits demanant aclariments al "Consejo General". Aquest organisme es pronuncia en el sentit que el vocal no docent "sólo tendrá voz y voto en las cuestiones específicas del cargo para el que fue elegido". Segons Helena Ferrer i Mallol va declarar a la Junta de Govern del set de juny passat, ella va intervenir en els debats previs i en la votació que decidiren la redacció d'aquest text. No va tenir cap inconvenient en ser jutge i part. Ben segur que quan llegeixis això et vindrà a la memòria un pamflet en el que destacava aquella genial falsa antinòmia: "som demòcrates i catalans; ells són marxistes."

Puc assegurar-te que sóc lluny de records inútils i de velles passions. En comentar-te tot això no pretenc relleçar tota una problemàtica molt específica. Només he intentat clarificar una sèrie d'opinions i de judicis de valor que, en algun cas concret, atemptaven contra la meua honorabilitat personal. Com ja t'he explicat al principi, diverses circumstàncies no m'han permès fer-ho fins ara.

Bé, després de comentar, amb tota la paperassa al davant, aquesta trista, desagradable i misèria història i d'exposar-te quin és el pla de treball d'aquesta Vocalia, només em queda oferir-te de nou la meua sincera col·laboració, tant si ets docent com no-docent (curiosa classificació!), tant si ets més representat pels uns que pels altres, tant si vens sovint per la nostra seu com sino, tant si t'interessa la nostra vida col·legial com si estàs col·legiat només per imperatius legals.

Atentament et saluda

Pere Camprubí i Garcia
Vocal No Docent

